

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

OCAK-ŞUBAT '99

ağın DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Dr. VAKIF ÖZKUL

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MUAMMER NİKSARLI

Yazı Kurulu
Mehmet ORHAN
Nihat ASYALI
Dr. Vâkîf ÖZKUL
Prof. Zafer GENÇAYDIN
Gülay BAYTAŞ
Altan İLTER
İsmail BEYDEMİR

Teknik Yönetmen
Taner BERİKMAN

Yazışma Adresi:
Necatibey Cad. No: 20/16 Uysal Apt.
Tel : 230 11 54 06430 - ANKARA

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,
PTT 101843 no.lu Çek Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Ankara-Yenişehir Şubesi
Hesap No: 304400-16890-1

Gönderilen yazılar yayımlansın
yayımlanmasın iade edilmez
ve telif ücreti ödenmez.
Bu dergide yayımlanan yazılardaki
fikirler yazarlarına aittir.

Dergimiz Basın Ahlâk Yasasına uyar.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Ankara
Valiliğinin 12.9.1991 gün ve 8202 sayılı
yazıları ile ayda bir çıkar.

Yıl : 9 Sayı : 89-90
OCAK - ŞUBAT 1999

Baskı : Som Ofset Ltd. Şti. - 334 88 53

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Muhabirleri :
İsmail BEYDEMİR : Malatya - Ağın
İ. Cengiz YÜCEL : İzmir
Ahmet SAMUR : İstanbul

Kapak : Cemal MADANOĞLU ve
eşi Ülviye Hanım

Fotograf : Dr. Vâkîf ÖZKUL
Datça-Kurucabük

SAYFA

İÇİNDEKİLER

- 3Bilinçli Eğitim ve Yenilikçi Sivil Toplum
Mehmet ORHAN
- 5 Anılar
Dr. Vâkîf ÖZKUL
- 6Kına Kokardı Ellerin
Ahmet SAMUR
- 8Arayıp Buldum
Memduh SOYLU
- 9Atatürk ve Günümüz
İsmail BEYDEMİR
- 12 700. Yıl
Dr. Galip UZUNCA
- 14 Bir Eser Olmak
Mehmet BÜYÜKÇAM
- 16 Veysel'e
Gürol KORKMAZ
- 17 Kooperatifçiliğimizin Bazı Temel sorunları
Muammer NİKSARLI
- 18 Sesleniş
Mustafa YORULMAZ
- 19 "Pir Sultan Apdal Destanı" Üzerine
Veysel GÜLTAŞ
- 21 Yeni Yılınız Kutlu Olsun
Osman Sulhi AKSU
- 22 Mustafa Kemal'in Süvarileri Satı Söylü Şerife
Mustafa YILDIRIM
- 26 Düşündüklerim - III
Ahmet TOPTAN
- 27 Bulmacanın Çözümü
İlhami TURAN
- 28 Haberler

BİLİNÇLİ EĞİTİM VE YENİLİKÇİ SİVİL TOPLUM

Mehmet ORHAN

Toplumları yücelten ve ileri toplum düzeyine eriştiren, toplum bireylerinin yetişme tarzlarıyla almış oldukları bilinçli çağdaş eğitimidir. Bilinçli çağdaş eğitim, modern eğitim kurumlarında, iyi eğitimden geçmiş yenilikçi, aydın öğretmenler eliyle ve çağdaş eğitim programları uygulanarak gerçekleştirilir.

İyi eğitim görerek yetişmiş bireylerden oluşan toplumlarda sorunlar çoğalmaz, azalır. Sorunların çözümü için yapılacak atılımlarla girişimlere de, bilimsel verilere göre hazırlanmış olan programlarla ulaşılır. Halkın büyük kesimi, bu olumlu çabanın yanında yer alır ve onu destekler.

Batı dünyası, Rönesans'la birlikte bilinçli eğitime gereken önemi verdi ve her alanda yaşamı düzenleyip kolaylaştıran "yenileşme"yi hayata geçirdi. Böylece, gereksinim duyulan atılımlar da gerçekleştirilmiş oldu.

Yenilikten yana olmak ve o yolda tavır koymak, kolay erişilecek bir toplumsal aşama değildir. "Yeni" genelde iyidir de, ancak birçok yenilik ilk ağızda yadsınır. Bu yadsımaya karşı oluşturulacak direncin güçlü gerekçesinin bulunması kaçınılmazdır.

Yenilikçi insanların çoğunlukta olduğu toplumlar "Yenilikçi Toplum"lardır. Bu

toplumlarda yaşam son derece rahat, son derece pratik kurallar içinde işlevini sürdürmektedir. Zaman kavramı bu toplumlarda çok önemli bir yer tutar. Gerici toplumdaki umursamazlık ve nemelazımcılık bu toplumlarda ortadan kalkmıştır. Her iş, her uğraş, bir saat gibi düzgün, düzenli işlemektedir.

Yenilikçi toplumlarda, hemen her alanda gerçekleştirilen yeni buluşlar, sürekli olarak yaşama aktarılır. Bu yenilikler, toplum hayatını olumlu yönde etkiler, güçlendirir, yüceltir. Gerici toplumlar, uzun bir süre bu gibi yeni buluşlara karşı direnir, onlara kapı açmamaya çalışır. Kabul etmeyişine gerekçe olarakta toplumu caydırıcı ve oyalayıcı çeşitli yollara başvururlar. Bizde benzeri görüldüğü gibi, "Gâvur malı", "Gâvur icadı" vb. küçümseyici nedenler bulurlar. Toplumumuzu yüzyıllar boyu baskısı altında tutan "Osmanlı kafası", Batı'nın yeni buluşlarına, uygarca yaşama araçlarına bu nedenle sırtını dönmüş, yüzünü ve yönünü karanlığa çevirmiştir.

Batı'dan, Batı'nın değerlerinden söz ederken, bunun bir "Batı hayranlığı" olduğu anlaşılmasın. Taklide, özentiyeye sapmadan, Batı'nın, Türk töreleriyle geleneklerine ters düşmeyecek değerlerinden yararlanalım, diyorum.

Gerici, izlediği yolun ve kullandığı yöntemlerin çağdaşıktan uzak, atılımı engelleyici davranışlar olduğunun bilincindedir, ama çıkarı o yolda olduğu için cayamaz, dönüş yapamaz. Çünkü, kullandığı metodlarla, bilinçli çağdaş eğitimden pay almamış bir toplum içinde kendisine çok sayıda yandaş bulma olanağına sahiptir. Özellikle "Din" şemsiyesinin altına sığınmak onun için hem çok kolay ve etkili bir yol, hem de elverişli bir yaklaşımdır.

Yirminci yüzyıl, Türk toplumunun yüzyılı oldu. Atatürkçü düşünce doğrultusunda süratle yaşama geçirilen yeni "ilkeler" in ışığı altında ilerlemeye, çağı yakalamaya ve çağa Türk'ün adını yazmaya yöneldik. Bu yönelme inançla yönetildiği için, ayrıca, hayata geçirilen ilkeler, çağdaş toplum için vazgeçilmez kurallardan olduğu cihetle, bütün kesimlere yayıldı, kök saldı.

Ancak, şu son elli yılda, eğitim başta olmak üzere, her alanda çağımızın gereklerine uygun yeni atılımlar yapmamız beklenirken, eskiye kıyasla demokratik hayatın daha elverişli olan ortamından yeterince yararlanamadık. Çağ dışı eğitim ve öğretim kurumlarının ise, hızla artıp çoğalmasına, en güvenilir devlet büyüklerimizin bile arka çıktıklarını üzüntü ve ibretle izledik. Bu duraklama ve gerilemede büyük sorumluluğu olanlar, elbette ki tüm yetkiyi ellerinde bulunduran bu kişilerdir. Bunlar, iş üretmek ve

toplumun çağdaş kimliğini yüceltmek yerine, "Büyük Türkiye'yi kuruyoruz", "Âdil düzen getiriyoruz", "Çağ atladık" gibi, yenilikçi toplum için önem taşımayan sözde "çarpıcı" sözcüklerle, Batı'nın yükselişindeki kavramları anlayamadan toplumu uyutmaya, oyalamaya çalıştılar. Onların bu tür davranışlarından ülkenin bir yararı olmamıştır. Uygulamaları ise, beklenenin altındadır.

Bugün bulunduğumuz nokta şudur: Gerici ve çağ dışı akımlar, demokratik ortam içinde, daha geniş hareket etme ve yayılma olanağı aramaktadır. Sekiz yıllık kesintisiz eğitim ve türban konularında koparılmak istenen fırtına bunun açık kanıtıdır.

Bugün, her zaman olduğundan daha uyanık tutum izlemek gerekiyor. Çağımızın yaygın bir iletişim aracı olan propaganda, ülkemiz çevresindeki gerici yönetimler tarafından ustaca kullanılmaktadır. Bu güçler, amaçlarına ulaşmak için tüm parasal güçlerini bu işe yöneltmiş bulunmaktadır.

Çağ dışı iç ve dış odaklara karşı savaşımında, ilerici yasal kurumlarla birlik halinde olmalı ve güçlerimizi birleştirmek zorundayız. Daha önemlisi, yenilikçi sivil toplumun, ileri Batı demokrasilerinde olduğu gibi, örgütlenmesine destek vermeliyiz. Bunun gerçekleşmesi için de, bilinçli çağdaş eğitimi, noksanlarından arındırarak, yeni öğretim metodlarıyla ileri götürmemiz zorunlu görünüyor.

Yıl 1977'nin başı. Uzman doktor sıfatı ile Türkiye'nin genç sağlık müdürlerinden biri olarak Aydın'da göreve başladım. DP'nin, AP'nin kalesi olmasına karşın iki yıldır vekâletle idare edildiğinden sorunlar yığılmış. Plan-program çerçevesinde sorunlar bir bir ayıklanırken, çok güzel bir sağlık personeli dayanışması ile Aydın ili örnek il olarak anılmaya başladı. Örneğin, Didim'in fosseptik ve deniz kirliliği, kolera sorunu yok oldu. Sıtmanın yıllardır yok olmadığı ilde (Söke, Kuşadası) sıtma vakası görülmedi. Belediye ve il birim müdürlükleri ile yapılan organize çalışmalar meyvelerini vermeye başladı. "Dağlarından yağ, ovalarından bal akan" bir il olarak, halkın ekonomik gücü de iyi olduğundan ve yılda üç dönem ürün alınabildiğinden, sanayinin ve fabrikaların girmesine, çevrenin kirlenmesine, doğanın yok olmasına kimse heveslenmezdi. Bu nedenlerle Aydın en temiz ve turistik illerimizden biri olarak kalmıştır.

Çalışmalarımız arasında, hafta sonlarını ve tatillerimizi Ege'nin incisi olan Gökova'nın Akyaka köyündeki, sevgili arkadaşım Dr. Halil Akaydın'ın villasında geçirirdik. Aynı yerde, ayrıca Kuşadası'nda beraber olduğumuz doktor arkadaşları anmadan geçemeyeceğim. Yıllardır Devlet Tiyatrolarında oyunlarını seyrettiğimiz yazar Dr. Hidayet Sayın ve diğerleri... Akaydın'ın sol komşusu sayın Melih Cevdet Anday'ı, sağ komşusu Madanoğlu paşayı, dayısının kızı olan eşi Ulviye hanımı orada tanıdım. Yine aynı yerde sitede küçük bir evi olan sayın İlhan Selçuk'la paşanın evinde tanışmıştım.

Madanoğlu Kızıltoprak'ta oturur, uzun sürdürdüğü yaz tatillerini Akyaka'da geçirirdi. Politikacı ve yazar olan baldızı sayın Jale Candan'la da Kızıltoprak'ta yemekte tanıştım. Daha sonra Datça-Kurucabük'te küçük bir yazlık aldı. 28 Temmuz-93'de ölünceye kadarda tatillerini orada geçirdi. Akyaka'dan ayrılış nedenini, orada çok güzel eserler yapan "Nail Çakırhan'la ufak bir anlaşmazlık" olarak açıklamıştı.

Madanoğlu 27 Mayıs'ın ön plandaki paşasıydı. 14'leri ayıklaması, 61 genel seçimlerinden sonra Tabii Senatör olarak parlamentoya girmeyişi, 65'de kontenjan adayı olarak girmesi, 12 Mart 72'de gizli örgüt kurma iddiasıyla yargılanması, 80 ihtilalinde tekrar gözaltına alınması... Son olayda ihtilal paşaları haber göndermişler, sıyrılmak istiyorlar; "Madanoğlu dilekçe versinde çıkaralım". Haberi getiren subaya yanıtı "Ben buraya dilekçe vererek girmedim", oluyor.

Her yaz tatilimde ziyaretimi eksik etmedim. Gözünden rahatsız olduğu için okumakta güçlük çekerti. Sevgili

eşi Ulviye hanım ölünceye kadar gazeteleri okur O dinlerdi. Son senelerinde yeğeni olan bir hanım öğretmenini beraber getirir O'na okuturdu. Uzun süre sohbet eder, güncel olayları konuşur, akşam bir iki duble rakımızı içerdik. Tebriklerimizi hiç eksik etmedik. Yazdirdığı tebriklere "Sevgili Oğlum" diye başlardı.

TBMM'de karar alınarak seçim atmosferine girdikten sonra, "MADANOĞLU Anılar" kitabının ikinci cildini tekrar okurken çağrışım yaptı. Anıları gazetede yayımlandıktan sonra duygularımı belirten bir yazı göndermiştim. Gazetede eleştiriler yayımlanırken benim yazımda çıktı. O zamanda seçim öncesindeydik. Görevimden istifa edip Manisa Halkçı Parti İl Başkanı olmuştum. Zorlanarak tamamına yakın ilçelerde teşkilatı kurup çalışmalarımızı bitirdik. Milletvekili adaylık başvurularımızı Ankara'ya götürüp teslim ettik.

Yorgunluğumu gidermek için sevgili dostum Dr. Kriton DİNÇMEN'lerle beraber Bodrum'a tatile çıktık. Bir sabah gazeteleri okurken vetolular listesinde yer aldığımı gördük. Yüzde yüz TBMM'ne girme şansımı yitirmiştim.

Onurlu bir yaşamı olan değerli insan Madanoğlu'nun Anılar kitabının ikinci cildinin ilk sayfasına koyduğu yazımı aynen alıyorum.

"Doktor
Vâkıf ÖZKUL
Ruh ve Sinir Hastalıkları Uzmanı
(Psikiyatrist)
Manisa: 29 Mart 1982

Sevgi ve Saygıdeğer Paşam,

Başlangıçtan bu güne değin anılarınızı dikkatle izlemeye çalışıyorum. Askerlerde görmeye alışık olmadığımız rahat, akıcı ve sürükleyici bir biçim taşıdığını söylemek bize düşmez.

Fakat, bir insanın giz perdesi kullanmadan kendini sergilemesinin, hele bilinç altını eşelercesine kendini aynada göstermesinin pek kolay bir iş olmadığını söylemeyi bir ruh doktoru olarak görev sayıyorum.

Gelecek bölümleri beklerken, özlem ve saygılarımın kabulünü dilerim.

Dr. Vâkıf ÖZKUL"

Önümüzdeki seçimlerde dürüst, namuslu, yalansız, riyasız, devleti ve dolayısıyla bizleri soymayan ve soydurtmayan insanların gelmesi dileğiyle.

Paşanın ruhu şadolsun.

KINA KOKARDI ELLERİN

Ahmet SAMUR

Ne zaman
Havasını solusam Ağın'ın
Ne zaman yüz sürsem
Toprağına mahallemin
Hep seninle olur,
Hep seni anımsarım.
Kına kokardı ellerin
Sakız damlatırdın
Çoban kaşıklarına kengerden
Seher yeli saçlarında dinlenir
En parlak yıldızlardan
Boncuklar olurdu örüklerinde...
Güneşin seni öpüşünü seyrederdim
Pulur'a doğru.
Gönül kuşu'n gökler üstünde,
Şiirler söyledim sana
Kimsenin bilmediği.
Kuş kirazı mahcupluğunda
Duyguların,
Parlayıp sönen yıldız böceği
Gözlerindeki sevinç...

Ne zaman yolum düşse oralara
Çelebi bağlarına giden yolda
Bulurum ayak izlerini,
Topukların
Dokunmuş papuçtan yere,
Asmadaki son salkımda
Tırnak izlerin,
Gözlerin son başşaktaki badem...
Böğürtlene takılan
Eteğini kurtarıyorum çayırılıkta
Güneş Keklik Pınarını aşmış,
Sürü iniyor Hekamat'tan
Ortalık toz duman...
Aliuşağı Tepesinden seçiliyorsun
Sırtında çidikli mintan,

Rüzgârı dolduruyorum işliğime
Sana yolluyorum
İşte burdan...
Osman Tepesi'ne keklikler iniyor
Gözleri kınalı,
Böğürtlen Deresi'nde
Serinimsin nefes nefes
Karataşlık'ta alın terim
Göl Kahvesinde
Canım hemşerim...

Sen yoktun bilemezsin
Don vurdu ekinleri bıldır,
El açtık havalara
Taş indirdik Kaplankaya'da göle
Ne Böğürlü ses verdi
Ne Aladağ'dan haber aldık.
Çok acı oldu
Nohut yaprağındaki tuz,
Kamalak oldu keklik...
Dağlara çıktı
Ağın'ı seven yiğit;
Çekice kafa tutar oldu
Senin beğenmediğin çiğit
Ve yine
Çezmede kaldı iplik...

Şimdi ocak başındayım
Külün içinde sen köz...
Anılarla yaşıyorum
Ne kulak kaldı
Ne de göz...

Off...off...
Gurbet mi çekti seni,
Sıla mı attı ele?
Sen de bir şeyler söyle
Gadan alam,
Bir şeyler söyle hele...

1997

ARAYIP BULDUM

Memduh SOYLU

Şiirde buldum öz güvenliğimi
Böylece yücelttim o benliğimi
Kaynayıp coşturan bu şenliğimi
Ağın havalarında arayıp buldum.

Çok özledim dere, depe, düzünü
Seherde Ağın'ın güzel yüzünü
Dört mevsimin sonbaharı, güzünü
Ağın havalarında arayıp buldum.

Bir şair gözüyle gezdim Ağın'ı
Orada buldum ben gönül bağını
Bir bahar misali gençlik çağını
Ağın havalarında arayıp buldum.

O güzel sesleri duyduğum anı
Bir heyecan alır bu garip canı
Damarlarımdaki kaynayan kanı
Ağın havalarında arayıp buldum.

Daha bu yerlerin gördün nesini
Bir klarnet bir de davul sesini
İçimdeki bu düğün hevesini
Ağın havalarında arayıp buldum.

Düğünlerde oynayanı çalanı
Mutlu gördüm sevda çekip alanı
Bir ömür boyunca böyle kalanı
Ağın havalarında arayıp buldum.

Kızlar bağlamışlar gelin başını
Yüzüğünde gördüm elmas taşını
Sürmeli gözleri, kara kaşını
Ağın havalarında arayıp buldum.

Esmer kızı, karagözlü gelini
Kınamış onparmağı elini
Gümüş kemeriyle ince belini
Ağın havalarında arayıp buldum.

Düğüncü de tutmuş bütün yolları
Oynaya oynaya yormuş kolları
Bu şenliğe gelen güzel kulları
Ağın havalarında arayıp buldum.

Şiirde buldum ben sevdiklerimi
Yazabildim ancak bildiklerimi
Bu alem içinde gördüklerimi
Ağın havalarında arayıp buldum.

22 Ekim 1998, Malatya

ATATÜRK ve GÜNÜMÜZ

İsmail BEYDEMİR

Dergimizin son iki sayısında, 75. yıl hakkında güzel yazılar çıktı. Tüm ülkemizi sarsan bu törenin amacı, görüldüğü gibi değildi. Solcu olduğunu söyleyip, sağı birleştirmeyi amaçlayan CHP düşmanının, sağa yatırılıp, ayın içine de çivi çakarak yaralayan amblemiyle, iktidarlarının reklamını yaptılar. 75. yıl 29 Ekim 1997'de başlamışken, 76. yıla girerken yapılan bu tantana, bir siyasa yutturmacasından başka bir şey değildir. Hele ki; MHP ambleminin rozetleştirilmesiyle, Atatürk'ü küçülten tutuma da destek olundu. Cumhuriyetçilik adına kullanılacak Atatürk'den başka rozetin, başka amaçlarla yapıldığını artık anlamak zorundayız. Döne döne diyoruz ki; Atatürk olmasa ay yıldız da olmazdı. Bunda ısrar edenlerin açıkça söyleyemedikleri şudur; (Atatürk olmasaydı da, ay yıldız olurdu, çünkü bu amblem Türklüğün değil, islamlığın amblemidir). Biz ay yıldızı Atatürk'ün arkasında görürüz, önünde değil.

Cavit hemşerimizin Zülkarneyn yazısı, gerçekten çok güzel ve dönemin sızıntı hastalığının reçetesi konumunda. 1960'larda Adana TCDD, Hareket Sicil Şefi iken, 1600 kişilik personelimin Aile Bildirim Belgelerinde bir inceleme yapmıştım. Yaptığım bu listeyi saklıyorum ama, onca dağınık duruma geldim ki, aradığım bir şeyimi, acaba Ağın'da mı-Malatya'da mı diye şaşkına dönüyorum ve de bulamıyorum. Bunun için Ağın'da temelli oturacak bir yerleşim yeri edinmeyi amaçlıyorum. Sözümlü ettiğim bu listede; her kişinin çocuklarının adı ve doğum günleri yazılıydı. Sonuç olarak usumda kalan şu ki: 1949 doğumlu çocuğuna, Sevgi-Mutlu-Kaya vb. gibi Türkçe adlar koyan bir memur, 1950 ve sonrasında doğan çocuklarına, Abdulgaffar -

Muhammet - Fadimetül Zehra vb. gibi arap adları koymuşlardı. Burada Atatürk'ün; (Yobazlar, devletten yüz bulmadıkları dakikada, kandillerinin yağı tükenir) özdeyişinin anlamını daha derine almak gerek. 1997'de 35 bin öğrenci İmam Hatip Liselerine yazılırken, 1998'de iki bin öğrencinin İmam Hatip Liselerine yazılması da bu ölçümlemenin içindedir. Ancak burada devletten yüz bulma anlamını, dönemin iktidarının davranışına yorumlamadan, 28 Şubat kararlarının uygulanması ile, aydın askerlerimize vermek gerekir.

Atatürk'çülük leblebiyle rakı içmek, bıyıksız gezmek, başbağı kullanmamak, dansetmek vb. dış görünümle olmaz. Dil devrimini sürdürmek, laikliği tam içeriğiyle benimsemek ve O'nun koyduğu gibi sürdürmek, ulusal sınırlarımız dışındakilere din ve soy yönünden keskin yakınlıklar tanımamak, Osmanlıyı Türk, Divan Müziğini Türk Musikisi saymamak vb. özleşme ile Atatürkçülük sürdürülür. Daha da ağır ve Atatürkçülüğün en az yarısını oluşturan güç, O'nun ekonomik düzenidir. Katı kapitalizme yandaş olanların, Atatürk'le bağıntıları, yukarda dediğimiz gibi, dış görünüm ve rahat yaşama tutkusudur. Böylece de ülkemizde Atatürkçülüğü gerçek anlamda anlayıp özümseyenler solcular, anlamı yarı saptıranlar ılımlı sağcılar, tam saptırma özdenliğini gösterenlere de, koyu sağcılar denildi. Bizce bu koyu sağcılar ılımlı saptırıcılardan çok daha iyidirler. Korkak dostun olacağına, cesur düşmanın olsun özdeyişini burada kullanabiliriz. Atatürk'ün genel yapısı ve uygulamadaki genel tutumu, solculuktur. Hemi de (Sosyal demokratlar Marksist çıkışlıdır, biz sosyal demokrat

değiliz, demokratik soluz) deyip, tarikatçı F. Gülen'i Atatürkçü sayıp, laiklik yandaşı olduğunu yutturarak, kişisel gücünü kendisini arkadan iteleyen karısıyla birleştirip, (Ben başta olam da; kime ne olursa olsun) inancındaki politikacı gibi solculuk olmaz. Sosyal demokrasinin Marksizmle yakınlığı vardır ama, Marksist çıkışlı değildir. Marksizmden önce de sosyal demokratlık, adı konmadan vardı. Osmanlının (Toprak Allahın, mülk Osmanlınındır) uygulaması bir tür sosyal demokratlık değil miydi? Günümüzde Osmanlı hayranlığı ile yanıp tutuşanlar, Toprak reformu sözü edilince Komünistlik geliyor derler. Ne için nerede olduklarını bilmeyen profesörlük gibi de aşamalara yükselenler bile var.

Tüm bu yanlışlıkların kökeni; felsefenin temel niteliklerini bilmemekten geliyor. Felsefe temelde ikiye ayrılır; toplumcu felsefe ve bireyci felsefe olarak adlandırılır. Toplumcu felsefe, her çıkarı toplum adına düşünenlerin felsefesi, bireyci felsefe de, her çıkarı kendisi adına düşünenlerin felsefesidir. Toplumcu felsefenin ekonomisi, marksizmle sosyal demokratlığı, bireyci felsefenin ekonomisi de, kapitalizmi içerir. Atatürk tüm bunları bilenlerdendi. Rusya, Kurtuluş Savaşı'mıza büyük destekler verirken, gelecek devlet kuruluşunun komünizm olmasını Atatürk'ten beklerken, O büyük adam, ne Rusya'nın ne de Avrupanın dediğini yaptı, kendi öz bulgusu olan Sosyal Demokratlıkla getirdiği ekonomik yöntemi uyguladı. Günümüzde, (Bu ekonomik düzen, Atatürk zamanında olabilirdi, günümüzde olmaz) diyenler, yukarda belirttiğimiz gibi, leblebiyle rakı içme Atatürkçüleridirler. Bireyci felsefenin yandaşları; (Bireyler gelişirse, toplum da gelişir) diyerek, çıkarlarından başka şeye özen göstermezler. Günümüzde mafya ve çete içindekilerin hemen hepsi bu felsefeyi savunan, kendilerini milliyetçi sayıp,

öldürdükleri adamlar ağırlığında altınlar edinenlerdir. Haydin dediğinizi yapın, siz kalkındınız toplum niye olduğu yerde duruyor. Ve de görüyoruz ki, bir dönemin komünizmi önlemek için adam öldüren katilleri ve onları koruyanlar, günümüzde parti liderliği gibi yüksek yerlere tırmandılar. Bunlar için önemli olan kişisel çıkar ve yararlarıdır, vatan-millet-sakarya deyişini, çıkmak istedikleri yere merdiven yaparlar.

Şöyle durup yakın geçmişimize bir bakarsak, 1970-1980'ler döneminde, öldürülen solcuların hemen hiçbirisinin katili ele geçirilmedi. Buna ele geçirilemedi demeyeceğiz, ele GEÇİRİLMEDİ diyeceğiz. Sağ iken baskı ve zorlamalarla yaşamını zehir ettiği MUMCU'yu öldürdükten sonra, caddelere adını vermek ve gerçek Atatürkçü olduğunu kabul etmek, adamı diriltmez. Sağ iken canı gibi sevdiği yurdunda yaşaması yasaklanıp, Türkiye'den kaçmaya zorlanıp, yadelerde öldükten sonra, kemiklerinin bile yurduna getirilmesine izin verilmeyen Nazım Hikmet'in; (Dört nala gelip uzak Asya'dan/Akdeniz'e bir kısrak başı gibi uzanan/Bu memleket bizim) öz şiirini TÜRKEŞ'in okumasıyla adamcağız diriltilemedi. Malatya'da öğretmen iken, evinin önünde öldürülen Saracıklı arkadaşımız Halit Ertaş'ın katilinin sokaklarda dolaştığını bilenlerin olduğu söylenirken, yakalanmamasının nedenini hepimiz biliyoruz. Oysa Halit arkadaşımızı tanıyanlar, onun öldürülmesi için gerekli hiçbir yapısının olmadığını, değişik siyasete olanlar bile kabul ederlerdi.

Bence genel kural şudur; insanlara sağ iken gerekli onur ve değer verilmeli. Ben yakınlarıma şöyle şakalı bir söz söylerim; "Bana sağ iken ağlayın, öldükten sonra Çakırgilin Mıstık de ağlar". Beni iyi tanıyanlar bilirler ki, ben sevdiğim kimselerle şakalaşırım, Mustafa Baytaş da

işte bunlardan biridir. Zaten artık Ağın'da bizim kuşaktan birkaç kişi kaldık.

Hem Atatürkçü hem şeriatçı, hem dinci hem çağdaşım diyen şaşkınlara Bernard Shaw'ın şu nitelemesiyle yanıt veriyoruz: (Eğer evrime inanıyorsan, bütün alışkanlıkların hem sonradan kazanıldığını, hem de kalıtım yoluyla geçtiğine inanmak gerek. Ne var ki, daha her birinizin kanında cennet bahçesi var sizin. Sizin böyle eski fikirleri atmadan yeni fikirleri benimseyişiniz, hepimizi halk için tehlikeli insanlar haline getiriyor. Esasta hepimiz aşırı birer tutucusunuz; BİLİM GÜBRESİ BÖYLECE ÜSTÜNÜZE SERPİLMİŞ, İÇİNİZE İŞLEMEMİŞ sizin. Siyaset alanında tutucular ve gericilerin en aptalları, bilimde ise engelleyicilerin en bağnazları oluştunuz da bundan ileri geliyor. Ne zaman ileri bir hareket söz konusu olsa, hepimiz hemen aynı görüşte ortaya atılırsınız. (DURDURUN BUNU, DÖVÜN, ASIN, DİNAMİTLEYİN, EZİN) dersiniz.

Türkiyemizde bu tutumda olanlar, kendilerini milliyetçi tanıtp, şeriatçıların silahlı gücü görevini yapanlardır. Bunların en keskinlerinden benim Çemişgezekli bir yeğenim var. 1970'li yıllarda, Bursa'da öğrenci iken, kanıtlanan üç katilliği ile yakalandı ve idamla yargılanırken, 1980 sonrası serbest bırakıldı. Bugün koyu şeriatçı olan bu yeğenimi hep örnek alarak,

GİTTİĞİNİZ YER BURASIDIR diyorum. Milliyetçiliği siyasa edinen bunlara; SİZ MİLLİYETÇİ DEĞİL, OSMANLI ZİLLİYETÇİSİNİZ diyorum. Atatürk ilkelerinin tümünü benimsemeyen, laiklik kuralını O'nun koyduğu gibi uygulamayan hiçbir kimse, onların Osmanlıca söyledikleri Milliyetçiliği Atatürk'ün ULUSALLIK anlamında kullanmak olanaksızdır.

Millet: Arapça aynı dinden olanlar topluluğu anlamındadır ve de şeriatçılar gerçek anlamda kullanırlar. Oysa Atatürk'ün getirdiği ULUSALLIK, kökende aynı sözcüğün Türkçesi olsa bile, dil-din-soy ayrımı yapmadan, ulusal sınırlarımız içindeki tüm halkın birlikteliği anlamında anlamlaşmıştır.

Osmanlıdan kopmamak isteyen dincilerin kullandıkları siyasa ile, Atatürk'ün koşulladığı Türkçeleşmeyi, ulusallığı, halka dönüklüğü müzikte kullanarak, Osmanlı Divan Müziğine TÜRK SANAT MUSİKİSİ diyerek, müzik sözcüğünü çürütenlerin getirdikleri yere bu itmelerle geldik. Atatürk'e yaklaşmak, Anıtkabirde deftere övgü yazmakla, O'nun heykellerini dikmekle yapılamayacağını ancak solcular anlayarak kavramlaştırmışlardır.

1999 seçimlerinde bu anlayışla oy kullanmanın, Türkiyeli her yurttaşımızın ulusal görevi olduğunu, 74 yaşının deneyimlerine dayanarak belirtiyorum.

T E Ş E K K Ü R

6 ay önce kaybettiği 51 yıllık hayat arkadaşı ve sevgili eşi Hüsamettin ERTUĞRUL'un acısına dayanamayarak arkasından yanına giden sevgili annemiz

NECLA ERTUĞRUL'un

vefatı dolayısı ile evimize kadar gelerek, telefon ve mektupla içten taziyetlerini bizlere en nazikane şekilde sunan ve acımızı paylaşıp, acımızı hafifleten dost, hemşehri, komşularımız ve yakınlarımıza Dergimiz aracılığı ile teşekkürü bir borç biliriz.

Oğulları Nihat ve Recai ERTUĞRUL ve artlarındakiler.

700. YIL

Dr. Galip UZUNCA

Orta Asya'dan gelen Oğuz-Kayı Boyları
Dünyaya onur verdi onların pak soyları
Bir nevcivan yerleşti o Söğüt beldesine
Nice hükümdar sundu tarihin sinesine.
Osman Gazi'dir adı o kurucu sultanın
Bin iki yüz doksan dokuzdur Lütf-i Hüda'nın
Yedi yüzüncü yılı kutlarken bizler zevkle
Şükredelim Tanrı'ya her dem büyük bir şevkle.

Oğlu Orhan Gazi'dir yüce Bursa fatihi
Maltepe Savaşıyla çöktü Bizans tarihi
Yayalar Müsellemler dönemini kurandır
Adına resmi para bastıran ilk sultandır.

Kosova Fatih'i'dir Murat Hüdavendigâr
Şehit oldu da yine elindeydi zülfikâr
Yeniçeriliği ve Sipahiliği kurdu
Dünya tarihine ilk modern orduyu sundu.

Fatih Sultan tarihte yeni bir çağ başlattı
İstanbul'un fethiyle Rönesans'ı yarattı
O şehir-i İstanbul ki sanatın beşiğidir
Gönüllere nur saçan irfanın eşiğidir.

Yavuz Selim'dir arap zişanını bitiren
Mısır harbinden sonra hilafeti getiren
Geliştikçe gelişti hükümrانlıkla tahtı
Lâkin pek kısa sürdü sadaretteki bahtı.

Kanuni ile daha gelişti Türk'ün řanı
Üç kıtaya yayıldı zaferle ihtişamı
Yedi yüz sene sürdü aynı soyla bu devlet
Dünyada yoktur asla böyle asil bir millet.

Nice Hakan türedi o Sultan'ın soyundan
Otuz altı padişah geldi geçti Boy'undan
Üç kıtaya yayıldı ecdadımız pür şanla
Medeniyet dağıttı cihana ihtişamla.

Volga nehrinden Arap Yarımadası'na dek
Ve Hazar Denizinden Macar Ovası'na dek
Dağıldı üç kıtada milyonlarca haneye
Yayıldı tam beş milyon kilometre kareye.

Yařlanan koca çınar taze filizler verdi
İkbal-i devlet için o nice izler verdi
Kemal Atatürk adlı yüce bir deha doğdu
Necip Türk Milletiyle Cumhuriyet'i kurdu.

Ruhlarınız şad olsun ey şehit olan canlar
Ve kutsal vatan için çalışan nevcivanlar
Sizin eserinizdir bu mübarek topraklar
Sizin himmetinizdir bu yeřeren yapraklar.

Gel kardeřim gel yine biz elele verelim
Bu mübarek vatanın deęerini bilelim
Sağı solu bırakıp yarınlara koşalım
Milli bir coşkuyla biz müşkülleri aşalım.

BİR ESER OLMAK

Mehmet BÜYÜKÇAM

İçinde doğduğumuz, üstünde oturduğumuz bir Karşıyaka'ya sahibiz. Bu şehir ki, Atatürk devrimlerinin başlangıcında, içinde ve devamında tarihi bir akışı simgelemektedir. Karşıyaka'yı yazılarla, resimlerle, anılarla tefsir edemezsiniz; o, kendini yaratan bir tabiat olgusudur. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunda, yükselişinde, fikir ve sanat alanında yalnız Türkiye değil, Avrupa ve Amerika'da da ismini işlemiş aydın bir beldedir.

Biz bu ortam içinde 20'li, 30'lu yıllarda doğduk. Büyümekte, yetişmekte iken Karşıyaka'ya hizmet etmek, hizmet yaratmak için birileri geldi. Bizim, yani o yıllarda eğitimini sürdüren bizlerin haberimiz olmadan elimizden tuttu, sanki benliğimizi yaratırcasına çıktı karşımıza. Olumsuz ekonomik koşulları içinde donuk, soğuk imkânlarla eğitim görebilmek çok zordu. Sayın hocamız **Halim Erker**'in yazdığı gibi **Karşıyaka Okulu**, yöre çocuklarını bağrında topluyordu. Pek çoğuna müsait imkânlarından dolayı tahsiline devam edemiyordu.

Karşıyaka'nın şansı demeyi uygun buluyorum, birileri geldi. Kimdi; neydi;

nasıldı diyemeden kendini daracık bir zamanda işlemeye başladı. Zarif bir kuyumcu edasıyla taşlardan, kayalardan, topraktan mücevherler yaratıyorlardı. Bu muhterem zat, o okulun yeni müdürüydü. Çok gençti. Çok kısa zamanda okulun öğretmeninde, velisinde, öğrencisinde sevgi ve güven yaratılmış, herkes birbirine daha sıcak, daha bilinçli yaklaşıyordu. Okul - aile birliği, okul koruma derneklerinin faaliyetleri canlanıyor, okul dışı faaliyetler atağa kalkıyordu. Halkevi, okulun devamı veya parçası haline gelmişti. Spor faaliyetleri üstünleşti. Silik, pısrık gençlik birden canlandı. Teşvik ve takdir, derslerin başarısını da ateşledi. Sınıflarda iftihar listelerine aday öğrenci sayısı 3-5 misline çıktı. Okul idaresiyle halk arasında samimi, güvenli münasebetler, kitle hareketine dönüştü. Her gün okula veliler geliyor, güleryüzle evine dönüyordu.

Karşıyaka galiba aradığını bulmuştu. O sert, haşın, baskılı disiplinden, ılıman, sevecen, yumuşak bir disipline geçiyordu. Verim artıyor, okul disiplin cezaları asgaride seyrediyordu. Tart, geçici tarta rastlanmıyordu.

Zaman durmuyor devam ediyordu. Karşıyaka kabına sığamaz olmuştu, gelişme, yükselme artıyordu. Eksiklik neredeydi? Neyin yokluğu görülüyordu? Sancının teşhisi yine o birileri tarafından kondu. Ve, **Karşıyaka** o çok zor şartlar altında bir liseye kavuştu.

Bir meydan muharebesi kazanırcasına verilen bu uğraş onu hiç yormadı... Hiç övünmedi de... Lise binasını, araç gerecini ve en zoru da öğretim kadrosunu usta bir mimar çabukluğuyla yarattı.

İşte bu anmak istediğim volkan, bu 90 yıllık ulu çınar, eğitim, öğretim, yetiştirim ustası sayın **Hilmi Ziya Apak**'tır. Biz bu aysbergin su üstünü bile anlatamazdık ama, tanıyanlar, bilenler, görenler, hepsinden çok da çocukları anlatsın diye bir kitap yapmak istedik ve de Karşıyaka'nın kadirşinaslığını görürcesine, ulaşabildiğimiz 90-100 kişiye şöyle bir mektup gönderdik:

1942 yılında Karşıyaka Orta Okulu Müdürlüğü'ne gelen Sayın Hilmi Ziya Apak, 1945 yılında büyük uğraşlar, zahmetler ve fedakârlıklarla bugünkü Karşıyaka Lisesi'nin kurulmasına amil olmuştur. Orta okulu bitirdikten sonra bir üst okula gidebilmek için türlü meşakatlara katlanan bizlere şehrimizde bu imkânı

yaratmış olan hocamıza derin minnet ve şükran borcumuzu unutmamalıyız. Uzun müddet lise müdürlüğünde, saygın insan olarak yetişmemizde en büyük paya sahip, efsaneleşmiş hocamızı bizden sonraki Karşıyaka Liseli kuşaklara tanıtan bir kitabı Karşıyaka'ya armağan etmek için sizin de anılarınıza ihtiyacımız vardır. Bu kitaba basılmak üzere, sayın hocamız, büyük eğitimci, Karşıyaka aşığı Hilmi Ziya Apak hakkında anılarınızı bir, birçubuk-sahifeye sığacak şekilde yazmanızı rica ediyoruz.

Sağlık ve esenlikler dileğimizle...

Elleri, ayakları öpülesi hocamızı birçok öğrencisi hatıralarıyla dile getirdi; ama birçokları da mevki ve sosyal şişkinlikleri içinde umursamadı. **Oktay Karakulak, Sarı Sadri, Metin Rüstem, Halit Şarлак, Sabri Yirmibeşoğlu, Yıldırım Aktuna, Necdet Serin, Ünal Korukcu...** Hocamızın bunların üzerinde büyük emekleri vardı. Sevgili hocamızın hiçbirine, kimseninde methine ihtiyacı yok. O kendi varlığıyla kıymetini, hak ettiği taç olarak tepemizde yaşıyor. Bize yazılarını gönderen öğrencilerine teşekkür ediyor, ulaşamadıklarımızdan özür diliyoruz.

(Basından - Gazete Ege)

VEYSEL'E

Gürol KORKMAZ

Sivas ellerinden bir rüzgar esti,
Göründü bizlere yüzü Veysel'in.
Kinin ve nefretin önünü kesti,
Kardeşliğe çağrı sözü, Veysel'in.

Tohumu bağrından eliyle çekti,
Gönül bahçemize çiçekler ekti,
Aşıklar su verse yeşerecekti,
Türkü dolu yazı, güzü Veysel'in.

"Göremediğinden değildi" derdi,
Hak'tan aldığını diliyle verdi.
Gördüğü gerçeği doğru söylerdi,
Işık saçan gönül gözü Veysel'in.

Güzellik bulurdu her an her kulda,
Söylediklerinin lezzeti balda,
Yürür idi uzun ince bir yolda,
Menzile yetişti özü Veysel'in.

KORKMAZ, sen Veysel'i anlatamazsın,
Geri dur ki O'nu ozanlar yazsın.
Ayar yapam derken teli kırarsın,
El sürme, incinir sazı Veysel'in.

Ölümünün 26. yıldönümünde büyük ozanın anısına...

KOOPERATİFÇİLİĞİMİZİN BAZI TEMEL SORUNLARI

Muammer NİKSARLI*

Ülkemiz kooperatif hareketinin üst örgütüne bir yayın organı kazandırmanın mutluluğu içinde hepinizi saygıyla selamlıyorum. Günümüzde iletişimin öneminden sözedecek değilim. Sizlerle bu ilk sayıda kooperatifçiliğimizin temel bazı sorunlarıyla ilgili düşüncelerimi paylaşacağım.

Büyük önder Atatürk'ün, Cumhuriyeti kurduktan sonra oluşumuna öncülük ettiği kurumlardan biri de **"Demokratik Kooperatifçilik"** tir. Ülkemizdeki kooperatifçilik hareketinin ilk adımı olan Ankara Memurları Tüketim Kooperatifi, Büyük önder tarafından kuruldu. Tıpkı, Türk Tarih Kurumu gibi, tıpkı Halkevleri gibi, tıpkı Türk Dil Kurumu gibi, Köy Enstitüleri gibi... Ne yazık ki, Atatürk'ün kurumlarını yok edenler o eylemleri Atatürkçülük kılıfı altında gerçekleştirdiler. Hem Atatürkçü olacaksınız, hem Atatürk düşüncesine sarılacaksınız, hem de Atatürk'ün kurumlarını bir bir yok edeceksiniz. Sanırım ülkemizin temel sorunlarından biri de budur.

Kooperatifler Atatürk döneminden sonra, Türk toplumuna Sovyet sisteminin kurumlarıymış gibi anlatılmak istendi. İnsanımız daha yeni fidan olmaya başlayan kooperatifçilik karşısında çekimser davranmaya zorlandı. Peki kim yaptı bunu? Kuşkusuz devleti yönetenler yaptı. Tarım Kredi ve Tarım Satış Kooperatif örneklerinde gördüğümüz gibi devletin kendisi uyguladı. Oysa ki, Türkiye'nin gereksinimi, genç demokrasimizin gereksinimi özgür, batı tipi kooperatifçilikti...

Kooperatifçilik, hepimizin bildiği gibi, kendi özgür örgütlenmesi içinde yeşerir. Oysa ilk tohumları 1925 yılında atılan kooperatifçilik hareketimiz ilk ciddi yasası için 1965 yılında adım atabildi. Aradan geçen onca yıl boşa geçirilmiş, heba edilmiş yıllardı. Dönemin Başbakanı İsmet İnönü imzasıyla 15.2.1965 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne sunulan Kooperatifler Kanun Tasarısı'nda önemlice sayılacak adımlar atıldığını görüyoruz. O tasarıda kooperatiflerle ilgili olarak **"yetkili"** kılınan Ticaret Bakanlığı'nın görevi "gelişme", "uyarma", "yol gösterme", "telkinde bulunma" ile sınırlandırılmıştı. Ayrıca söz konusu yetki de Türkiye Milli Kooperatifler Birliği kurulana kadar sürecekti. Tasarının yasallaşması da uzun bir süre geçtikten sonra sağlanacak ve ancak 1969 yılında yürürlüğe girebilecekti. Yasada son derece açık bir biçimde yer almasına karşın,

Türkiye Milli Kooperatifler Birliği, gösterilen büyük çabalarla ve aradan tam 22 yıl geçtikten sonra 30.12.1991 tarihinde kurulabildi.

Kooperatifçiliğimizin gelişmiş dünya ülkeleri kooperatifçiliğinin çok gerisinde kaldığı gerçeği gözönüne alınacak olursa, devletin yüklendiği görevleri bugüne kadar, başarıyla yapamadığı son derece açık olarak ortada durmaktadır. Ülkemizde kooperatifçiliğin gelişebilmesi için bu görev hiç zaman kaybetmeksizin Türkiye Milli Kooperatifler Birliği'ne bırakılmalıdır. Kooperatifçiliğin gelişmesi için yapılacak çalışma ve hizmetlerin finansmanı da yine kooperatifler tarafından sağlanmalıdır. Devlet, Birliğimizi bu görevini hakkıyla yapıp yapmadığı konusunda denetlemelidir.

Bu değişikliklerin sağlanması için 1163 sayılı Kooperatifler Kanunu'nun tanıtma ve eğitim çalışmalarıyla ilgili olan 94 ncü maddesinin değiştirilmesini istiyoruz. Yasa diyor ki: "Kooperatifçiliğin tanıtılması, eğitim ve organizasyonlarında yol göstermek, örgütleriyle yönetim ve faaliyetlerine yardımda bulunmak, vb. hizmetler için kooperatiflerin yıllık bilançolarına göre müsbet gelir-gider farkının yüzde 1'i Ticaret Bakanlığı emrindeki hesaba yatırılır." Görüldüğü gibi yasa "Bakanlık yardımcı olur" diyor. Peki ne zamana kadar? Türkiye Milli Kooperatifler Birliği kurulana kadar.

Anayasa'nın 171 nci maddesi devletin kooperatifleri desteklemekle yükümlü olduğunu söylemekte. Destekleme lafta olmayacağına göre, destekleme, vergi istisnası tanıyarak, kredi vererek olur. Eğitim mekanizması ile, örgütlenmeyi teşvik ederek destekleme olur.

Kooperatif yasalarındaki bir başka önemli sorun da denetleme ile ilgili boşluktur. Biz kooperatifler denetlenmek istiyoruz. Devlet görevi olduğu halde bunu gerçekleştiremiyor. Hatırlanacağı gibi, Devlet şirketleri de denetleyemediği için bağımsız denetim kurumları oluşturmuştu. Biz de diğer Avrupa ülkelerinde olduğu gibi "Denetim Birlikleri" oluşturmayı öneriyoruz. Bu birliklerin görevini yapıp yapmadığını da gene Devlet denetlesin diyoruz.

Biz kooperatifçiler bütün bu yasa boşluklarının ortadan kaldırılması için var gücümüzle çalışmaktayız. Kuşku yok ki çalışmalarımız da boşluklar ortadan kaldırılınca kadar sürecektir.

* Türkiye Milli Kooperatifler Birliği Genel Başkanı.

SESLENİŞ

Mustafa YORULMAZ

Yahu ne haldeyiz, ne söylersiniz
Bir sözüm var, bilmem dinler misiniz?
Yüz gün orada bir gün buradasınız
Memleket yanıyor siz neredesiniz?
Fukaralık tak etti canımıza
Dokunmuyor mu kanınıza.

Bizim anamız kan ağlıyor,
Sizin neyinize
Çoluk çocuk aç
Dokunmuyor beyimize
Yüzünüzde ar kalmamış
Kim bakacak halinize.

Kiminiz bezirgan olmuş
Kiminiz molla,
Siz smokinle gezersiniz
Bizse yırtık donla.
Muhannete muhtaç olduk
Birazda halkı kolla.

Üfür bu millete yuttururum diye,
Dinledik yıllarca bir umut diye,
Çalıp çırtığın olur mu hediye
Yüklemişiz sermayeyi kediye
Halk bağılıyor açız açız diye
Dönüp bakmıyorsun bu ses ne diye.

KEMAL'le saltanatı kovduk,
Onunla Cumhuriyeti kurduk.
On Kasım 1938'de yandık
Sizleri de birer KEMAL sandık.
Yıllarca çektik ah la vah
Oldunuz her biriniz padişah.

03 Şubat 1999

"PİR SULTAN ABDAL DESTANI" ÜZERİNE⁽¹⁾

Veysel GÜLTAŞ

"Bir sevgi seli,
insanın yüceliği,
üstünlüğü,
Çağlar önce armağan etmişti ateşi,
o alev alev aydınlığını yaşamın,
Prometheus'tu insanı yücelere yönelten,
Senin de düşlerindeki görkemli yöntemin..."

Zeki Büyüktanır

(Pir Sultan Abdal destanından)

Kutsal kitapların biri, "Önce Söz Vardı" diye başlar. Beş bin yıl önce yaşamış Uruk aslanı Sümer kralı Gılgamış (2) halkıyla birlikte yaşadığı Uruk kentini görkemli surlarla çevirmeye başlayınca yorulan halkın Gılgamış'ı tanrılara şikayet ettiklerinde tanrıça İştâr bu işe Enkidu'yu görevlendirir. Karşılaştıklarında iki görkemli yaratık dost olup, insanın yanında tüm kötülöklere savaş açtıklarında emrini yerine getirmeyince tanrıça İştâr Enkidu'yu cüzzamlı yapar ve sonunda öldürür.

Gılgamış'ın dostunun ölümü üzerine ölümsüzlüğün sırrını arama yolundaki çabası Ninova'nın küllerinden çıkarılan on iki bin tablet üzerinde üç bin satır olarak yazılan destan tüm şiirselliği ile bugüne ulaşmıştır. Destan kahramanımız Gılgamış sonunda ölmezliğin dünyada elde edilecek bir amaç olmadığını, gerçek mutluluğun insanların bilincinden sonsuzluğa değin silinemeyecek şekilde gerçek ölümsüzlüğe erişmek olduğu sonucuna varması ise destanın en önemli bitiş finalidir.

İşte o dizelerden bir bölüm:

"Altı gün, altı gece ağladım onun için;
Dehşetli korkmuştum...
Ölümden korktum, bu nedenle dolaşıyorum dünyayı.

Arkadaşımın felâketi bent son derece eziyor;
Bunun için dünyada büyük bir yolculuğa çıktım;
Ben nasıl susabilirim? Ben nasıl bağırıp
çağırabilirim?
Benim sevgili arkadaşım toprak oldu;
Enkidu, benim aziz dostum toprak oldu.
Ben de yatmaya mecbur olarak
Sonsuza kadar kalkmamaya mecbur olmayacak mıyım"
...

Dünyanın neresinde olursa olsun tüm destan kahramanları ölümsüzleşmişler, uluslarının bilincinde zaman ötesine geçmişlerdir. Bu Türk destanlarında olsun, Anadolu destanlarında olsun, Mezopotamya destanlarında olsun, Homeros'un İlyada'sında olsun, Kızılderili destanlarında olsun hep bu olguyu görmektediriz. O Kızılderili şef Seattle'nin 1854 yılında beyaz saldırganlara karşı söylediği; "Yalnızlığa adanmış bir yer yoktur yeryüzünde. Geceleyn köylerinizin ve kentlerinizin sokaklarından el ayak çekildiğinde, onlar bir zamanlar üzerlerinde gezinen ve bu güzel ülkeyi hâlâ seven ev sahipleriyle dolup taşacak. Beyaz adam hiç yalnız kalmayacak. Âdil olsun ve halkıma iyi davransın, çünkü ölümler güçsüz değildir. Ölü mü dedim? Ölüm yoktur ki. Yalnızca dünya değiştirir insan..." diyen sözleri bugün insanlaşma yolunda önümüzü aydınlatan bir epope'dir. Yine darağacına giderken o koca ozanın; "Ben Musa'yım sen Firavun/İkrarsız şeytan-ı lain/Üçüncü ölmem bu hain/Pir Sultan ölür dirilir"(3) diyen dizeleri bugün bile, insanı onur sahibi yapmada, haksızlığa ve zulme karşı direnme gücü vermiyor mu? Bununla, "Bir ölür, bin diriliriz" sözü de doğrulanmış olmuyor mu?

Geçmiş çağların destanlarını yaratanlar yüzyılları aşarak bugünümüzde de yaşıyorlar. Tarih bilinci içinde baktığımızda, geçmişten bugüne Anadolu'nun aydınlanma savaşımı içinde yer alan o güzelim

destanların yaratıcılarını birbirlerine eklediğimizde, Hektor'dan Dadaloğlu'na, Hallac-ı Mansur'dan Nesimi'ye, Bedrettin'den Pir Sultan'a, Pir Sultan'dan Hekimoğlu'na ve giderek Mustafa Kemal bilincine ulaştığımızı görürüz.

Sözün kısası, uluslar destanları ile vardır. Destanlarını tanımayan toplumlar geçmişten bugüne yaşananları anlayamaz, içindeki anı yorumlayamaz ve kendini geleceğe taşıyamaz. O nedenle ki, destanlar geçmiş bugüne bağlar. O ulusun insanlarına yaşama sevinci verir. Sevgiyi, acıyı hissettirir, acımasızlığa karşı, insancılığı öğretir. Umutsuzluğa karşı, umudu çoğaltır. Demek gerekirse dün bugüne getiren, yıkım günlerinde sancıları damıtıp, içimize bilinç taşıyan hep destanlar olmuştur. Destan yaratanlar insanlığın aydınlanma sürecinde kilometre taşlarıdır. Anadolu aydınlanması içinde aynı şeyleri söyleyebiliriz. Bunun ayırımına varamayan bir insan 1576'da Engizisyon kararıyla odun ateşinde yakılarak ölüme mahkûm edilen Bruno'dan tutun bir kaç yıl önce Sivas'daki şeriat ayaklanması sonucu 37 insanın yakılmasının nedenini, niçinini anlayamaz, sorgulayamaz...

...

"*Haziranda Ölmek Zor*" diyor Hasan Hüseyin. Haziran ayında edebiyat dünyamızın yitiklerinin ardından gelen temmuz sıcaklığında sevgili hocam, bilge dostum Zeki Büyüktanır'ın eserleri aydınlığımı çoğaltıyor. Bütün yapıtlarında: Hektor'dan Bedrettin'e, Hallac-ı Mansur'a, Nesimi'ye ve daha niceleriyle Mustafa Kemal'e uzanan Anadolu aydınlanmasının alevini sürdürüyor. Ve bu uzun yolda Madımak'ta azgınlaşan gericiliğe, şeriat isteyen yobaz başkaldırısına da bir tokat vuruyor Pir Sultan Abdal destanı ile. İnsanı insan yapan onuru destanlaştırıyor dizeleriyle. O'nun bu yapıtı bir Epope'dir. İnsan kokuşludur, can kokuşludur. "*Pir Sultan Abdal'ım şunda/Çok keramet var insanda*" diyen o büyük ozanın haklı kavgasını, onur savaşımını ilmik ilmik dokuyor dizelerinde.

"*Ne olursa olsun, sıyu tersine akıtmak olanaksız... Gelişme, hep aydınlığa, çağdaşlığa, ileriye yöneliktir.*"

Şeriatçı bağınaz, Nesimi'nin derisini yüzmüş ama, onun ardından çınar dalları gibi yeni aydınlar yetiştirmiştir. Çünkü, bu yarımada on bin yıllık insan mayasında bağınazlık yoktur."(4)

Bu bir düş mü? Hayır! Bu bir düş değil, Anadolu'nun bir gerçeğidir. Çünkü, Anadolu insanının on bin yıllık yaşam deneyimi vardır. Bu toprakların çirkinliklere, bağınazlığa karşı, çağdaşıktan, aydınlıktan, us'tan yana bin çiçek açtıracak gücü vardır.

Zeki Büyüktanır destanını;

"Sevgi,

saygı,

özgürlük için,

Kişioğlu demişim,

Mihraha durur gibi,

saygıyla yalnız senin uğrunda eğilmişim." (sh. 263)

dizeleriyle bitiriyor.

İnsanı çoğaltan, insana direnme gücü veren, yaşama gücümüzü artıran, insan olmanın onurunu öğreten, o görkemli yapıtı, "*Pir Sultan Abdal Destanı*" önünde ben de saygıyla eğiliyorum. Hem de sevgiyle, coşkuyla, "*Mihraha durur gibi*" secde eder gibi eğiliyorum...

14.7.1998, Karşıyaka/İZMİR

- (1) Pir Sultan Abdal Destanı, Zeki Büyüktanır, Yazın Kitabevi, 1. Baskı, İzmir/1994.
- (2) Uruk Aslanı Gilgameş, Harold Braem, Yurt Kitap-Yayın, 1. Baskı, Haziran/1998, Ankara.
- (3) Pir Sultan Abdal, Sabahattin Eyüboğlu, Cem Yayınevi, 5. Basım, Haziran/1997, İstanbul.
- (4) Sivas Kitabı, Bir Topluöldürümün Öyküsü, (Zeki Büyüktanır'ın Kanlı Gözyaşları adlı yazısından. Sh. 245) Edebiyatçılar Derneği, 1. Baskı 1994, Ankara.

YENİ YILINIZ KUTLU OLSUN

Osman Sulhi AKSU

Yeniden bir gün doğuyor ufuktan,
Eskimiş, yitik hayaller üstüne
Nice günler arınır burukluktan
İyilik düşününce, kötü yerine.

Yollar yine de uzayıp gidecek,
Ilık iklimler sıcağa dönecek
Laleler, sümbüller yine bitecek,
Işıkli günler ömür boyu sürecek,
Nergiz gülecek, mine renklenecek
Irak ülkelerden kuşlar dönecek,
Zor olan günler geride kalacak.

Kaygısız mutlu düşüncelerin,
Umutla doğan pembe günlerin,
Tükenmeyen içli hislerin,
Layemut kalan dünlerin,
Ufuktan gelen günlerin olacak.

Ocağın tütsün, yolun açık olsun
Layıksın, mutluluk hakkın olsun,
Sağlıklı yaşa, alnın açık olsun
Uçarak kavuş, soluk soluğa,
Nice yllar, ömrün neşeli olsun.

—Akrostiş—

Mustafa Kemal'in Süvarileri SATI KÖYLÜ ŞERİFE

Mustafa YILDIRIM
Araştırmacı Yazar

**Kağıncı gıcırtiları
Yayıldı dalga dalga
İnledi Küre-İlgaz,
İnledi haftalarca.**

8 Şubat 1921: Halife Sultan yönetiminin İçişleri Bakanı Ali Kemal, *Peyamı Sabah* Gazetesinde, satılmışlığın eşsiz örneklerini yazmakla kalmıyor, ulusal güçlerin direncini kırmak için düşmandan daha çok düşman oluyor, Ankara'daki Büyük Millet Meclisini yasa dışı ilan ediyor ve ekliyordu:

"Avrupa ile başa çıkmak, asırlardan beri Asya'nın hangi kavmine müyesser oldu ki, bize olsun. Biz İtilaf devletleriyle bozuşursak, ya düşman yeniden üstümüze yürüse! Bu korkunç yolun sonu uçurumdur. Bu uçuruma yuvarlanmamak için Bolşeviklere tutunacağız öyle mi! Ankara, Kemalcı Payitahtıdır."

10 Şubat 1921: Çerkez Ethem ve kardeşi Reşit, Yunan işgali altındaki İzmir'de, Foti'nin kahvehanesinde Rum *Proya* Gazetesi'ne demeç verdiler:

"Mustafa Kemal savaşı devam ettirerek şahsi menfaatini düşünüyor. İhtirasını tatmin ediyor. O, Yunan ordusunun hızlı bir taarruzuna bir dakika dayanamaz. Mustafa Kemal halka baskı yapıyor. Kendisinden bunun için ayrıldık."

Yunan uçakları Teali-i İslam Cemiyeti'nin, Mustafa Kemal'i ve Ankara yönetimini kötüleyen bildirilerini Eskişehir üzerinde attılar.

21 Şubat 1921: Gelibolu'da, Akbaş Köyü yakınındaki cephaneliğe yapılan baskını örgütlemiş olan Edremit Kaymakanı Köprülülü Hamdi Bey, Anzavur Ahmet'in Kuvâ-yi İnzibatiye (Muhammediye) güçleri tarafından pusuya düşürüldü; boynuna ip geçirilerek yollarda sürüklendi, kırbaçlandı ve öldürüldü.

Bütün bu olup bitenler, yurtseverleri yıldırabilir miydi? Tam tersine onların özverili çalışmalarını hızlandırmıştı. Ankara yönetimine bağlı olarak İstanbul'da çalışan Felah ve

Müdafaa-i Milliye (MM) grupları, karşı propaganda, bilgi sızdırma işlerinin yanı sıra, depolardan gizlice boşalttıkları ya da örtülü şirketler aracılığıyla satın aldıkları silah ve cephaneleri büyük gizlilik içinde, gemilerle

Karadeniz'den geçirip İnebolu limanına taşımaktaydılar. İnebolu'nun yiğit kayıkçıları, dalgalarla savaşarak indiriyorlardı cephaneyi kıyıya.

Yörenin, on yıllık savaşlardan geriye kalan genç erkekleri, yeni yeni oluşturulmakta olan düzenli orduya katılmışlar, geriye kadınlar, çocuklar ve yaşlılar kalmıştı. Yaşlı Gazilerin yönetiminde oluşturulan taşıma birliklerinde, kağnıları sürenler, yaşlı-geç kadınları. Arkada kalanları düşünmenin zamanı değildi. Çocuklar, bebekler, bahane olamazdı bu kavgadan uzak kalmaya.

Satı Köyü'nden, ondokuz yaşlarında, genç anne Şerife, üç aylık kızı kucağında, hiç ikirciklenmeden katılmıştı taşıma birliğine. Cephane tez elden iletilmeliydi Kastamonu kışlasına ve oradan da cepheye.

Bilen bilir, İnebolu-Küre-Kastamonu yolunu; denizin hemen kıyısından tırmanılır dağlara, inilir dağlardan, yarlardan; çıkılır yine dağlara. Top mermisi yüklü, yarı aç, yorgun öküzlerin çektiği kağnılarla, karlarda, buzlarda saatlerce gidilir; yaklaştıkça uzaklaşılar Kastamonu'dan.

Alımlı bir genç kadındı Şerife. Kızı sırtında, mavzeri omuzunda, kağnının önünde yürürken savaşa uğurlanmış olduğu eşi aklına düştükçe, dizlerine de güç geliyordu Şerife'nin. Her duraklamada, içi içini yiyor, geciktikçe cephelerdeki topçuların mermisiz kalacağı ve savunma hatlarının her an düşmekte olduğu endişesini kovamıyordu düşüncelerinden. Kimi zaman da sırtındaki çocuğun varlığını unutup gidiyordu.

Küre dağlarının ayazı dayanılır gibi değildi. Güneş, uzaklarda, ısıtmaktan çok soluk görünümüyle üşüten bir aydı. Havada tek tük uçan kuşların kanat seslerinin dışında ses yoktu.

Kağnı kolu yaylanın düzünde durdu. Yaşlı Gazi, suskun baktı ilerilere ve gerilere. "Bu iyiye işaret değil, fırtına geliyor," dedi. Yorgun kadınlar, çömeldikleri yerden Gazi Dede'nin komutunu bekliyorlardı. Gazi Dede ise, ardındaki kadınların, çocukların, bebelerin, top mermilerinin ağırlığını duyumsuyordu aklı ve bedeni üstünde. Şerife, ağlayan bebeğini kollarında sallaya sallaya yaklaştı kalabalığa.

"Gazi Dede," dedi, "Kışlaya varmaya ne kaldı? Kar bastırmadan yetişemez miyiz dersin?" Gazi Dede, başlığını az geriye itti, elini belli belirsiz, kısa ak saçlarında gezdirdi; bir kez daha ufuklara baktı. Ninelerden biri, "Burada kışlayacak, geceleyecek durumumuz da yok hani!" dedi derinlerden dökülen sesiyle. Başlarıyla onayladılar geri kalanlar.

Gazi, dayandığı üvendiresini kağnısının önündeki kara öküze doğru salladı, "Hadi hayırlısı! Gayret edersek beş-altı saat sonra Kastamonu Kışlası'ndayız." Doğrudu yaşlı, genç kadınlar, nodulladılar öküzlerini. Havada ne bir insan sesi, ne de bir kuş ötüşü kaldı. Yalnızca, kağnıların kara katranla yağlanmış teker mili yuvalarından dalga dalga yayılan gıcirtılar, keskin soğuğa ve yavaştan kararan ufuklara karışıyordu.

Şerife, çocuğa meme verirken yavaşlamış, az gerilerde kalmıştı. Kar tek tek, pul pul dökülüyordu. Şerife, yorganı iyice örttü araları samanla pekiştirilmiş mermilerin üstüne. Bir çul parçasını sırtındaki kızının üstüne sardı. Öküzler sezinlemişlerdi gelen fırtınayı ve yoldan ayrılp ağaçların altına yöneliyorlardı. Şerife, onları yola doğru çekiştiriyordu bütün gücüyle.

Hava birden karardı. Kar artık pul pul değil, karşidan atılan kum taneleri gibi geliyordu üstlerine. Göz gözü görmez oldu. Düzündeydiler yaylanın. Biliyordu ki, az kalmıştı Kastamonu'ya. Mermilerin üstündeki yorganı açtı, sandıkları yana itti, bir parça saman yaydığı boşluğa kızını yerleştirdi. "Ağlama anam, az kaldı varacağız kışlaya," diye fısıldadı. Yorganın kenarlarını, kanatların ağaçları arasına sıkıştırdı. Baş örtüsünün bir ucunu dolaştırdı yüzüne ve ağzını burnunu kapattı.

Dizlerine yüklendi Şerife. Adım adım ilerletmeye çalıştı kağnıyı. Kar fırtınası dolanıyordu çevrelerinde. "Hiç olmazsa bir ağaç karaltısı görebileydim" diye düşündü. Fırtınanın uğultusuna arada bir kurtların ulumaları karışıyordu. Şerife, omuzundaki tüfeği indirdi; tetiğe davrandı; belki tüfeğin sesini duyan olurdu. Ancak donmaya başlayan

parmağı tetik yuvasına girmiyordu. Bilinci yavaş yavaş bulanıyordu. Soğuğu duymaz olmuştu; sanki bahardı, Satı Köyü'nün yamaçlarında yürüyorlardı yaşlı anası ve babasıyla. Uzaklardan bir bebek ağlaması geliyordu. Birden silkindi Şerife. Yorganın bir ucu havalanmıştı. Tüfeği yere attı, öküzlere tutundu, kağına ulaştı. Ancak arkaya geçemiyordu bir türlü. Dizleri üstüne düştü. Uyumak istiyordu, sonsuza dek uyumak.

Yine uzaklara, sıcak bahar günlerine gitmişti ki, çocuğun çığlıklarıyla uyandı bir kez daha düşlerden, kağının okuna uzandı, sarıldı. Bebeğin çığlıkları, O'nu kendisine çekti. Yorganın uçuşan ucunu yakaladı, kenara sıkıştırmaya çalıştıysa da başaramadı. Yorgan yelken gibi şişiyordu. Kendisini yorganın üstüne attı, son bir gayretle.

Gece sabaha kavuşmuştu. Kar fırtınasının ardından, sessiz sabahın ilk ışıklarıyla Kastamonu Kışlasının kapısına çıkan Devrekanili Cemil Çavuş, uzaklara baktı. Bir iki yüz adım ilerde bir kar yığıntısının arasından kara bir lekenin oynadığını görür gibi oldu. Beşiktaşlı Rıfat Çavuş'la birlikte koşular karaltıya. İki kollarından tutup kaldırdılar Şerife'yi. Şerife ayaktaydı, kaskatı. Kolları açıktı koşup gelen birini kucaklamak ister gibi. Şaşkınlık içindeydi çavuşlar. Suriye'de, Filistin'de çok acılar görmüşlerdi. Ancak buna yürek dayanmazdı. Şerife'yi kucaklayıp kışlaya yönelmişlerdi ki, çocuk ağlamasıyla donup kaldılar. Cemil Çavuş, koştu kağına; yorganı kaldırdı. İki küçük kara göz kendisine bakıyor, küçük ellerden biri kavradığı samanları ağzına götürmeye çalışıyordu.

Dayanamadı Cemil Çavuş buna. İri, nasırlı çiftçi elleri incitmekten korkarcasına çocuğu kavrarken, kır düşmüş bıyıklarından damlayan yaşlar çenesinden aşağı indikçe buzlanıyordu. Rıfat Çavuş da, Şerife'nin kaskatı vücudu kollarında, kışlaya doğru yürürken sessiz yaşlar döküyordu. Ne Çanakkale'de, ne Filistin cephesinde böylesine yanmıştı içi. Gencecik Şerife ve mermilerle koyun koyuna yatarak ölüme direnmiş olan bu el kadar çocuk, derinlerden yaralamıştı her iki çavuşu da.

Kışla komutanı Osman Bey ile askerleri, Şerife'yi özenle tabuta yerleştirdiler ve son bir kez selamladılar O'nu. Yıllarca, Balkanlar'dan Arabistan çöllerine, Libya'dan Kafkaslar'a dek yayılan savaş alanlarında, sayılarını bile anımsayamadıkları şehit arkadaşlarının cenazelerinde duymadıkları, yüreklerini kavuran bir acıydı bu. Öylesine acılı, öylesine sessizce yerleştirdiler O'nu arabaya ve güneşin ışınlarıyla altına kesmiş karlı düzlükte, Seydiler Bucağı'na doğru yitip gittiler ufukta.

Top mermileri Eskişehir'e ulaştı ve İnönü'de göğü yararak işgalcilerin siperlerini vurdu.

Şimdi, Kastamonu'da, omuzunda çapraz tüfeğiyle kağnısını çeken Şerife'nin ardından bir ulusun ordusu yürümektedir. Şerife'nin uzaklara bakan gözlerinde, ne bir kin, ne de bir intikam duygusu yansımaktadır. O'nun hasreti, köyünde işleyeceği topraklarındadır.

Yıllar sonra Kastamonulular'ın anıtında bir simgedir genç ve güzel Şerife. Kastamonulular, kendi öz kardeşleri olarak kabul ettikleri genç kadını, "Şerife Bacı" olarak anmaktadırlar. Kolay değildir Anadolunun vefakâr, kıymet bilir insanların "Bacısı" olmak ve destanlarda sonsuzluğa uzanmak.

"Kağrı gıcırtiları	Soğuk bir Şubat günü
Çoğaldı gide gide,	Yola koyulmak gerek,
Yükselen bu içli ses	Kağrıdaki mermiler
Bir umuttu herkese	Cepheye yetişecek."

Kastamonu'nun Seydiler Bucağı'na bağlı Satı Köyü'nden genç Şerife, İnebolu-Kastamonu-Ankara hattında, savaş alanlarına cephe taşıyan, kendiliğinden harekete geçmiş, gönüllü kadınlarımızdan yalnızca biriydi. Onların çoğu kurtuluş yollarında yitip gitti. Geriye kalanların çoğu da yoksulluk ama gurur içinde yaşadı.

Kağnılar öyle, şiirlerdeki gibi kolayca yürütülmemişti. Şerifeler, sırtlarına sardıkları mermileri iki buklüm taşımışlardı savaş alanlarına.

İnebolu'dan Kastamonu'ya motorlu araçlarla bile zor aşılacak yollardan geçerken, çevrenize

bakarsanız, Şerife'nin kar fırtınasında yürüyen kağını kolunu görebilirsiniz. O'nun ayak izlerinde filizlenen kır çiçeklerinin yapraklarında ışıldayan damlacıklar, "Namus Borcunuzu" anımsatacaktır. Eğer yüreğinizdeki sevgiyle bakabiliyorsanız...

Ankara, 30 Kasım 1998

Not: Bu olayın öyküsünü, Ağustos 1969'da İnebolu'nun İlişi Köyü'ndeki büyük çınarın altında, her sabah güneş doğarken, birlikte çay içtiğimiz, bir kolunu yitirmiş yaşlı Denizci'den dinlemiştim. O'nun adını unuttum, ancak Karadeniz'in dalgalarını gözleriyle okşamasını, unutmadım. Ve aynı günün ikindisinde, İlişi'nin yamaçlarında bana kısa süre yol arkadaşlığı yapan, eşini Almanya illerine yollamış, çocuğunu ve tüm dünyayı sırtında taşıyan Hatice'ye rastladım. Yüzünü gözünü kapatmadan, Karadeniz kıyılarının mavi-yeşil gözleriyle gülümseyerek bakan Hatice, değirmenin dönemecinden yukarılardaki çeşme başına dek yol arkadaşlığımız süresince, köyünü anlatmıştı bana. İşte o gün gözlerimizle

vedalaştıktan sonra, tepenin ardında yavaş yavaş yiten, genç Hatice'nin ince uzun boyunda, Şerife'yi görmüştüm.

Kaynaklar:

1. Kurtuluş Savaşı Günlüğü, Z. Sarıhan, TTK 1993.
2. Biga Ayaklanması ve Anzavur Olayları, Uluğ İğdemir, TTK 1989.
3. Kurtuluş Savaşı'nın Zorlu Yılları, İbrahim Artuç, Kastaş Y. 1988.
4. Şiir, "Şehit Bacı Destanı," Öğretmen Mehmet Saim Sayan.
5. "Hikaye, Şehit Bacı," M. Saim Sayan, Kastamonu.
6. Türk Basın Birliği Kastamonu Şubesi Bildirisi "Türk Kadını Kastamonu'da Sembolleşmelidir," Kastamonu 1983.
7. Desenler: Ceren Yıldırım

DÜŞÜNDÜKLERİM III

Ahmet TOPTAN

Gönül uzaklarda yakınlık bulur mu?

Gönül bu

Neyi nerede bulacağı belli olur mu?

Yaşanmış zamanın havada asılı durduğu bir anda

Acaba nereden bulup taşıdı dalgalar

ve huzurla getirip bıraktılar sakın kumsala

İlkin güneş gördü

Kısık altın gözleri ile

Kumsalda dinlenen adını

Ve tekrar fısıldadı yavaşça ayrılan denize

Rüzgâr götürürken onu uzaklara

küçük serçe parmağıyla okşadı dalgaların alnını

incitmeden

Buğulu bir aydınlıktan sessizce seyrederken ben.

28.8.1998, Antalya

D U Y U R U

Sürekli olarak artan baskı ve posta masrafları nedeniyle, Ağın Düşün ve Sanat Dergisi'nin 1999 yılı abone bağışını;

**Yurtiçi için 4 milyon TL.ya,
Yurtdışı için 6 milyon TL.ya,**

yükseltmek zorunda kaldık.

Okurlarımızın abone bağışlarını Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nin **101843** no.lu Posta Çeki hesabına bir an önce göndermeleri önemle rica olunur.

AĞIN

GEÇEN SAYIDAKİ BULMACANIN ÇÖZÜMÜ:

Derleyen: İlhami TURAN

Yoğurtlu bir iştah açıcı			CA	CIK	Hafif alkollü bir içki			BI	RA	
			6	7				46	20	
Muzaffer ... (Ses sanatçısı)			BİR	TAN	Koyun-keçi ortak adı			DA	VAR	
			1	3				10	24	
Eşit, denk (eski terim)			HEM	TA	Çiçeği saran yaprağın adı			ÇE	NEK	
			25	26				27	28	
Aha şöyle, aha aha ...			BÖY	LE	Beğenmemiş, kınamış			YER	MİŞ	
			48	49				45	32	
AĞIN'a bağlı bir köyümüz			KÜZ	NE	Heybet, azamet, ihtişam			GÖR	KEM	
			33	13				14	51	
Fiyaka			CA	KA	Sulh			BA	RIŞ	
			6	16				17	18	
Bir ritim sazı			KU	DÜM	Obje			NES	NE	
			39	15				12	13	
Fesatçı			ŞE	RİR	Bir su ürünü			BA	LİK	
			23	47				17	52	
Ceylan			A	HU	Ansızın			BİR	DEN	
			4	5				1	2	
Amil			ET	KEN	Şiddetli fırtına			BO	RA	
			35	36				19	20	
Kabahat			KU	SUR	Sükûnet bulmuş			DİN	MİŞ	
			39	40				44	32	
Bir hastalık adı			FI	TIK	Bir ısınma aracı			SO	BA	
			37	53				34	17	
İşkence ederek sindirme			TEN	KİL	Matbuat			BA	SİN	
			29	30				17	42	
Bedeli verilmiş		Ö	DEN	MİŞ	Bir süs çiçeği		OR	TAN	CA	
		31	2	32			41	3	6	
Kesimevi		KA	NA	RA	Kirlenmiş		PİS	LE	MİŞ	
		16	38	20			50	49	32	
Yeraltı suyu (Bileşik sözcük)		KU	YU	SU	YU	Bir öğretim kurumu (eski adı)		I	DA	DI
		39	21	22	21			11	10	43
İlkel		IP	TI	DA	I					
		8	9	10	11					

BİR	A	CA	İP	NES	NE	GÖR	DÜM	BİR	KA	RIŞ	CIK	BO	YU	VAR
1	4	6	8	12	13	14	15	1	16	18	7	19	21	24
HEM	İ	NEK	TEN	HEM	BA	LİK	TAN	HEM	Ö	KÜZ	DEN	SO	YU	VAR
25	11	28	29	25	17	52	3	25	31	33	2	34	21	24
ET	RA	FI	NA	SUR	ÇE	KİL	MİŞ	OR	TA	SİN	DA	SU	YU	VAR
35	20	37	38	40	27	30	32	41	26	42	10	22	21	24
KEN	Dİ	KEN	DİN	YER	Bİ	Tİ	RİR	BÖY	LE	PİS	BİR	HU	YU	VAR
36	43	36	44	45	46	9	47	48	49	50	1	5	21	24

HABERLER

- * Değerli hemşehrilerimiz Mualla-Ahmet Karahan çiftinin, 14 Ocak 1999 günü Malatya Turgut Özal Tıp Merkezi'nde bir kızları dünyaya geldi.

Zeynep Gökçen adlı yavruya uzun ömürler diler, çiftleri kutlarız.

- * ALİ YILMAZ'I KAYBETTİK!

Sevgili dostumuz, Ağın eski Cumhuriyet Savcısı, Sivas-Divriği ilçesi Ağın beldesi Lollar mahallesinde doğan ve bizim Ağın'ımızın Lollar mahallesinde oturmuş olan Av. Ali Yılmaz, 22 Ocak 1999 cuma günü Ankara'da nişanlandı.

Yanılma hakkı baki kalmakla birlikte, hem güzeller güzeli, hem de sevimli ve sempatik gelin adayı Sevim Yiğen'den kurtulabileceğini hiç sanmadığımız gibi, mutlu evliliklerini beklediğimizi bildirerek, attıkları adımı yürekten kutluyoruz.

Resmi görevinden ayrıldıktan sonra; Ankara'da en çok hanım boşayan (çünkü o zamanlar bekârdı) avukat olarak duyduğumuz Ali Yılmaz'ı kimin boşayacağını merak ediyoruz. Biz yine de yaşı biraz geçmiş çiftlerin, yaşam boyu boşanma avukatına gereksinim duymayacağını umut ederek, şimdiden mutluluk diliyoruz.

- * Değerli hemşehrimiz Huriye-Mahir Baykut'un oğlu Teğmen Öğretmen Erkut ile Meral-A. Nurcan Altınkaya'nın kızları Nurgül, 29 Ocak 1999 günü Ankara Gar Lokantası'nda nişanlandılar.

Nişanlılara mutluluk diliyoruz.

- * Değerli hemşehrilerimiz Fahriye-Hasan Ögünç'ün oğlu öğretmen Mustafa ile Sabahat, "Kar çiçeklerinin/Açmadığı dağlarda/Biz sevgi çiçekleri açtırdık./Susuzluktan çatlamış topraklara,/Aşk şerbeti döktük./Ve soğuk bir kış gününde,/Düğünümüzde size yazı yaşatmak istedik" dizeleriyle seslenerek, 30 Ocak 1999 günü saat: 19.00-23.00 arasında Özlem Düğün Salonu - İstanbul'da yaşamlarını birleştirdiler.

Çiftlere bir yastıkta kocamalarını diler, aileleri kutlarız.

- * Rahmetli Hüsamettin Ertuğrul'un eşi, Nihat ve Recai Ertuğrul'un anneleri Necla Ertuğrul, eşini yalnız bırakmamak için 21 Ocak 1999 tarihinde Ankara'da vefat etmiş ve toprağa verilmiştir.
- * Değerli hemşehrimiz Rahmi Niksarlı'nın eşi Hatice Naciye Niksarlı, 20 Ocak 1999 tarihinde Elazığ'da yaşamını yitirmiş ve Ağın'da toprağa verilmiştir.
- * Değerli hemşehrimiz rahmetli Apuşmalı Öğ. Hüseyin Öztürk'ün eşi, Osman, Cengiz, Sevim, Pervin ve Caner'in anneleri Ayşe Öztürk, Mersin'de yaşamını yitirmiş ve orada toprağa verilmiştir.
- * Değerli hemşehrilerimiz Askeri Yargıtay Üyesi Hakim Alb. Mustafa Güzel, Ağın Ziraat Bankası memuru Recep Güzel ile Seher Güven'in babaları, Andirili Yusuf Güzel 8 Şubat 1999 tarihinde Ağın'da yaşamını yitirmiştir.

Ölenlere Tanrıdan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

- * Değerli hemşehrimiz Bünyamin Cumurcu, 23 Şubat - 10 Mart 1999 tarihleri arasında "Taşların Dili" adlı Resim Sergisi'ni, 100. Yıl Çarşısı Sanat Galerisi - Ankara'da açtı.

Kendisini kutlar, başarılarının devamını dileriz.

AĞIN HABERLERİ

- * 1998 sonbaharında, yöremizde tüm köy muhtarlarımızın da katılımı ile büyük bir domuz sürekliliği avı yapıldı. Yağışlı bir güne rastlaması nedeniyle, çok başarılı olmasa da, birçok domuzun yok edilmesinde büyük etkisi olan sayın Kaymakamımıza, yöremiz adına teşekkür ve saygılarımızı sunarız.
- * Ağın Kaymakamı sayın M. Emin Bilmez'i, Ağın'ı yalnız İlçe merkezi görmeyen, köyleri ve yakın yöreleri ile de ilgilenen örnek bir yönetici olarak saygı ile anıyoruz.

Bir konuşmamızda; yöre tarımına büyük zararlar veren kara kargaların yok edilmesi için, ne gibi bir işlem yapılmasını düşündük. Yuva yapmaları döneminde, belli yerlerde toplaşan bu kargaların, yuvalarının bozulması, toplu oldukları bu ağaçların üstünde öldürülmelerinin kolay olacağına anlaştık. Yöremizde; ceviz ve payamla her türlü tarım ürünlerine büyük zararlar veren bu hayvanların, tamamının yok edilmesi, yapılamasa bile, İlçemiz merkezinden tedirgin edilip uzaklaştırılmasının bile büyük bir yarar sağlayacağı gözönüne alınarak, 1999 baharında bu işleme başvurmayı gündeme aldığını sayın Kaymakamımız söyledi.

- * 1998 ilkbaharında, yöremiz payamlarının çiçekleri ile süslediği dönemde, dolaşarak fotoğraflar çektim. Sayın kaymakamımız beğendiği bir fotoğrafı alırken, bunca payamdan büyük gelir sağlanabileceğini söyleyince, ben bu çiçeklerin payam olmadığını, bunun sağlanması için de, çiçekten önce ağaçların ilaçlanmasının gerektiğini söyledim. Bunun ancak Tarım Müdürlüğü'nün girişimi ile olabileceğini de gündeme aldığımızda, 1999 baharında bu eylem için Tarım Md.le bir girişimde bulunmaya karar verdiler. Yöremize büyük bir ekonomik yarar sağlayacak bu ilaçlama işinin yapılmasında, sayın Kaymakamımızın etkisini bekler, peşin olarak teşekkür ve saygılarımızı sunarız.

İsmail BEYDEMİR

İZMİR HABERLERİ

- * Değerli hemşerimiz Zeliha-Hasan Karadağ'ın kızları Çiğdem ile Nazilli'li Şaheste-Nihat Şentürk'ün oğulları Murat, 28.1.1999 günü İzmir'de nişanlandılar.
- * Değerli hemşerimiz Fatma-Osman Güleç'in kızları Özlem ile Vanlı Emine-Emin Öztürk'ün oğulları Murat, 29.1.1999 günü İzmir'de nişanlandılar.

Ailelere ve nişanlılara, evlilikte mutluluklarını sürdürmelerini dileriz.

- * Zabulbarlı Saim ve Zihni'nin abisi emekli astsubay Mustafa Durgun, 9 Eylül Tıp Fakültesinde 23.12.1998 günü yaşamını yitirmiş ve İzmir Balçova Mezarlığında toprağa verilmiştir.
- * Rahmetli Damatgilin Seher-Osman İliter'in oğlu, Yalçın, Türker, Sahir, Sevim, Naşide, Nadide, Nermin'in kardeşi, Osman, Nurşen ve Tolga'nın babası, Yurdanur İliter'in sevgili eşi Saim İliter, 28.12.1998 günü Marmara Ereğlisinde geçirdiği kalp krizi sonucu vefat etmiştir. Cenazesi İzmir'e getirilerek 30.12.1998 günü İzmir Balçova Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.
- * Rahmetli Hoca Memedefendinin oğlu, Öner, Güner, Şeref'in babası, Soner Bilgin'in abisi, Osman ve Ertuğrul Güleç'in dayısı Ömer Lütfü Bilgin, Almanya'ya gezmeye gittiğinde aniden rahatsızlanarak 10.1.1999 günü vefat etmiştir. Cenazesi 15.1.1999 Cuma günü Kuşadası Davutlar beldesinde toprağa verilmiştir.

Ölenlere Tanrıdan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

İbrahim Cengiz YÜCEL

İSTANBUL HABERLERİ

- * İSTANBUL-AĞIN KÜLTÜR VE YARDIMLAŞMA DERNEĞİ OLAĞAN GENEL KURUL TOPLANTISI YAPILDI.

31 Ocak 1999 pazar günü yapılan olağan genel kurul toplantısında, yeni dönem için dernek yönetimine talip olan üyelerimizden, aşağıda isimleri bulunanlar ekseriyetle sevilmişlerdir.

Yeni seçilen yönetim kurulunun Ağın'a ve Ağınlı'ya yararlı hizmetler götürmesini diliyor, hizmet için istekli olmalarından dolayı kutluyoruz.

YÖNETİM KURULU ÜYELERİ

Adı ve Soyadı	Der. Görevi	Doğum Yeri/Yılı	Mesleği
E. Ahmet Özdem	Başkan	Bademli 1969	S. Ticaret
Hasan Güder	Bşk. Yrd.	Hünü 1957	S. Ticaret
Ahmet Samur	Sekreter	Ağın 1945	Emekli
Faik Akkaya	Muhasip	Modanlı 1961	Muhasebeci
Ahmet Çelenk	Üye	Ağın 1959	S. Ticaret
Vecdi Öztürk	Üye	Hünü 1956	Memur
Kemal Erdoğan	Üye	Paşikli 1950	S. Ticaret
H. Muhsin Öztürk	Üye	Ağın 1959	Emekli
Bekir Karakullukçu	Üye	Kayseri 1961	S. Ticaret

Yönetim Kurulu yedek üyeliklerine de A. Duran Aktaş, Mustafa Aslan, Fatih Aydemir, Vahap Yılmaz ve Mehmet Özerdem seçildiler.

Derneğin Denetleme Kurulu asil üyeliklerine Vildan Savaşer, Ertuğrul Dayıoğlu ve Ahmet Uğur, yedek üyeliklerine ise Mustafa Karakaş, Remzi Oğuz ve Mustafa Özdemir seçilmişlerdir.

ÇALIŞMA PROGRAMI

Yönetim Kurulu, görev bölümünden hemen sonra yaptıkları ilk toplantıda yapacakları çalışmalarını programladılar.

Bu programda yapılacak ilk işin dernek binasının gerekli bakımını yapmak, üyelerin daha rahat bir ortamda toplanmalarını sağlamak, Ağın ve Ağınlı resimleriyle, araç ve gereçlerle derneğe "AĞIN'CA" bir görünüm kazandırmaktır.

Yararlanılabilecek bir kitaplık kurmak, video kaset göstericisi temin etmek, bilgisayar temin ederek, dernek, üye ve Ağın'a ait bilgilerle arşiv hazırlamak yapılacak ilk işlerin içine alındı.

Sosyal çalışmalar bakımından ele alınacak ilk iş ise, çeşitli olumsuzluklar nedeniyle üye olan veya olmayan hemşerilerimizle dernek arasındaki iletişim eksikliğinin ortadan kaldırılmasıdır. Bunun için düşünülen yöntem ilk haftada uygulandı. Her köyden, köyü temsilen birer kişi davet edilerek "Ağın Meclisi" oluşturuldu. Tüm temsilciler tam destek vereceklerini memnunlukla ifade ettiler.

Ayrıca hemşeriler arası dayanışmayı güçlendirmek için her ayın ilk Cumartesi akşamı dernek binasında sohbet, eğlence toplantısı yapılması kararlaştırıldı.

Halk müziği ve halk oyunları çalışmalarının tekrar başlatılması, devamında televizyon programları hazırlanmasına karar verildi.

Bunun dışında İstanbul'da bulunan tüm Ağın Köy Dernekleri ile yardımlaşmaya, diğer illerde kurulmuş bulunan Ağın Dernekleri ile iletişim kurulmasına, Ağın için yapılacak hizmetlerde işbirliği yapılmasına gayret edileceği yeni yönetim kurulunun ilk görevleri olarak programlarında yer aldı.

Yukarıda sayılan çalışmaların tüm hemşerilerimize ulaştırılabilmesi, haberleşmelerin düzenli yapılabilmesi için dernekçe "AĞIN BÜLTENİ" çıkarmayı programlamış bulunuyoruz. Bu bülten tüm hemşerilerimize ücretsiz gönderilecektir. Bu bülten için dernekten harcama yapılmayacaktır.

Yeni Yönetim Kurulunun ilk aşamada yapmayı planladığı işler bunlardır. Gelecek öneriler doğrultusunda hizmete hazır bir hemşeri grubu desteklerinizi beklemektedir.

Ahmet SAMUR

DOĞUMLAR:**Mah. veya Köyü**

Altınayva
Dibekli
Yedibağ
Saraycık
Dibekli
Uzungil Mah.
Bahadırlar
Beyelması
Yenipayam
Uzungil Mah.
Yenipayam
Demirçarık
Müd. Hüs. Ef. Mah.
Şenpınar Mah.
Öğrendik
Şenpınar Mah.
A. Yabanlı
Kuzgeçe Mah.
Modanlı
Dibekli
Demirçarık
Modanlı
Modanlı
Hacıyusuf Mah.
Balkayası
Kuzgeçe Mah.
Hacıyusuf Mah.
Dibekli
Yedibağ
Müd. Hüs. Ef. Mah.
Öğrendik
Kaşpınar Mah.
Tataragası Mah.
Saraycık
Uzungil Mah.
Yenipayam
Akpınar Mah.
Başpınar Mah.
EVLENMELER:

Mah. veya Köyü

Pul
Saraycık
Şenpınar Mah.
Kuzgeçe Mah.
Saraycık
Bahadırlar
Akpınar Mah.
Demirçarık
Hacıyusuf Mah.
Saraycık
Bademli
Pul
Öğrendik
Öğrendik
Öğrendik
Beyelması
Uzungil Mah.
OLÜMLER:

Mah. veya Köyü

Ağın
Akpınar Mah.
Sosik
Beyelması
Bahadırlar
Ağın
Tataragası Mah.
Uzungil Mah.
Bademli
Başpınar Mah.
Balcılar Mah.
Samançay
Akpınar Mah.
Saraycık
Saraycık

Adı ve Soyadı

Hüdanur Coşar
Gözde Güney
Gözde Kaya
Büşra Çevik
Melis Üstüner
Ataberk Bilgin
Merve Ertürk
Kerem Arkin
Burak Boztaş
Aylin Uzunoglu
M. Yiğit Güler
Ceren Özer
Mahmut Can Aktaş
E. Buğra Aydın
Dogudan Avcı
İrem Şenpınarlı
İrem Demirel
Kubilay Korkmaz
Ceren Şahin
E. Ceren Yılmaz
Mehmet Özkan
Furkan Yılmaz
Tuba Yılmaz
A. Nur Mücahitoglu
Cengizhan Erdem
Selcan Karademir
A. Ceyda Yay
E. Zeynep Cihangir
Ali Köksal
İ. Talha Başar
Tuncay Begüm
Ece Selçuk
M. Meri Kınacı
Nurullah Topaloğlu
M. Murat Karataş
Elif Aytekin
Abdullah Uzunoglu
H. Oğuzhan Yapıcıoğlu

Adı ve Soyadı

Aydoğan Eker
Ayşe Demir
Mustafa Demirkol
Murat İkinci
Nimet Yalçın
Erol Ertürk
Volkan Yılmaz
Burhan Çelik
Murat Baytaş
Nejat Göztek
Murat Özer
Şule Orhan
Dursun Sucu
Serhan Öztürk
Mehmet Sucu
Sadettin Karadağ
Sema Uysal

Adı ve Soyadı

Z. Nesrin Gençosman
Ayşe Bilir
Yahide Aktaş
Ömer Yücel
Mustafa Durgun
Rüştü Modan
Saim İliter
Ö. Lütfi Bilgin
Selahattin Özdem
Necla Ertugrul
Hatice Niksarlı
Fuat Türker
Yusuf Güzel
Fatime Beyaz
Nuriye Çevik

B. Adı

Adnan
Vahap
Mete
Süleyman
Mehmet
Selçuk
Ali
Mehmet
Murat
Erhan
Gökhan
Tuncay
Murat
A. Murat
E. Mahmut
Ahmet
Salih
Ümit
Zülfü
M. Emin
Nihat
Ali
Ali
İ. Gökmen
Mehmet
Asım
Murat
M. Gazi
Cafer
Çetin
Dursun
Uğur
Ali
Mustafa
Atilla
Sinan
Soner
Mustafa

Adı ve Soyadı

Fatma Gültan
H. Bayram Karademir
Fatma Çolaşan
Nurdan Kutlu
Veysi Aydın
Emel Yarımbaş
Suna Köprülü
Gazel Çiğdem
Ayşegül Aslan
Semra Beyaz
Arzu Gönen
M. Ali Kılıçaslan
Zahide Öztürk
Sevgi Sucu
Gülbahar Demir
Fatma Çelik
İsmail Vatansever

Doğ. Tarihi

1936
1332
1932
1330
1940
1328
1945
1935
1938
1928
1941
1941
1326
1937
1943

Doğ. Yeri

Fatih
Üsküdar
Karşıyaka
Üsküdar
Üsküdar
İzmir
Fatih
Malatya
Bakırköy
Beykoz
Elazığ
Balçova
Malatya
Şenpınar
Elazığ
Kırıkkale
A. Yabanlı
Hamburg
Kocasinan
Bayrampaşa
Malatya
Modanlı
Modanlı
İskenderun
Esenler
Ağın
Elazığ
Dibekli
Yedibağ
Ağın
Çorlu
Elazığ
Ağın
Saraycık
Malatya
Malatya
Elazığ
Malatya

Tarihi

24.9.1998
22.10.1998
26.10.1998
27.10.1998
14.11.1998
24.11.1998
7.12.1998
14.12.1998
16.12.1998
18.12.1998
1.1.1999
1.1.1999
1.1.1999
1.1.1999
2.1.1999
3.1.1999
3.1.1999
4.1.1999
7.1.1999
7.1.1999
10.1.1999
10.1.1999
10.1.1999
11.1.1999
11.1.1999
14.1.1999
14.1.1999
14.1.1999
15.1.1999
15.1.1999
15.1.1999
16.1.1999
20.1.1999
20.1.1999
21.1.1999
23.1.1999
5.2.1999
5.2.1999

Ev. Yeri

Üsküdar
Kadıköy
Çankaya
Fatih
Avcılar
Samsun
Yeşilyurt
Malatya
Osmaniye
Bağcılar
Sındırgı
Altındağ
Ümraniye
Ağın
Sincan
Elazığ
Kadıköy

Tarihi

10.6.1998
24.11.1998
3.12.1998
12.12.1998
17.12.1998
17.12.1998
19.12.1998
23.12.1998
24.12.1998
24.12.1998
6.1.1999
11.1.1999
15.1.1999
25.1.1999
28.1.1999
28.1.1999
31.1.1999

Öl. Yeri

Üsküdar
Çankaya
Elazığ
Altındağ
Balçova
Kadıköy
M. Ereğlisi
Berlin
Keçiören
Keçiören
Elazığ
Yenimahalle
Ağın
Malatya
Saraycık

Öl. Tarihi

20.11.1998
4.12.1998
12.12.1998
21.12.1998
22.12.1998
27.12.1998
28.12.1998
10.1.1999
17.1.1999
21.1.1999
21.1.1999
2.2.1999
8.2.1999
11.2.1999
12.2.1999

1998 YILI DERGİ ABONE BORÇLULARI

Üye No	Adı Soyadı	Borç Tutarı (TL)	Üye No	Adı Soyadı	Borç Tutarı (TL)
8	Mustafa İkinci	2.500.000	256	Aytekin Selçuk	2.500.000
18	Güzin Beşe	2.500.000	264	Mebrure Ertürk	2.500.000
20	N. Nihat Yandımata	2.500.000	305	İbrahim Beydemir	2.500.000
27	Necati Eker	1.200.000	324	A. Rahmi Ercan	2.500.000
38	Zeki İkinci	2.500.000	336	İ. Vedat Karnak	1.500.000
50	M. Günay Karnak	2.500.000	339	Ali Metin Erol	2.500.000
51	Faruk Tayaz	2.500.000	350	Ali Bilgin	2.500.000
60	S. Fazıl Acar	2.500.000	355	Ulvi Sakallıoğlu	2.500.000
61	Av. H. Bülent Acar	2.500.000	361	Yusuf Ziya Özkan	2.500.000
63	Mustafa Baltacı	2.500.000	364	Semra Lülecı	2.500.000
66	Vedat Demirkol	2.500.000	380	Doç. Dr. Mustafa Karademir	2.500.000
81	Prof. Dr. Mehmet Köseoğlu	2.500.000	381	Fevzi Şener	2.500.000
90	Vedat Özer	2.500.000	385	Ahmet Nadi Güven	2.500.000
95	O. Asal Uçkunkaya	2.500.000	393	Mehmet Selahattin Yazıcı	3.250.000
98	Sumru Kağıncaoğlu	2.500.000	401	Hüsamettin Kaya	2.500.000
100	Levent Güder	2.500.000	408	Halit Yurtçu	2.500.000
102	Mustafa Çelenk (İst.)	2.500.000	409	Semih Serttaş	2.500.000
103	Mustafa Dirlik	2.500.000	412	Ferit Mehmet Koçer	2.500.000
112	Ahmet Uğur	2.500.000	426	Doç. Dr. Mete Demirbaş	2.500.000
124	S. Vecdi Öztürk	2.500.000	428	Selahattin Yıldırım	2.500.000
125	İst. Ağın Kültür ve Yardımlaşma Derneği	2.500.000	432	Dr. Selçuk Gökçe	2.500.000
128	A. Münih Cerit	2.500.000	452	Dr. Naci Kurtkaya	2.500.000
133	Nihat Ertaş	2.500.000	457	Ömer Beydemir	2.500.000
136	Ferit Gültekin	2.500.000	462	Dt. Gülay Bıyıklı	2.500.000
152	Prof. Dr. Nurhan Karadağ	2.500.000	465	Seçil Kaya	2.500.000
157	Nuran Alpaslan	2.500.000	478	E. Ahmet Özdem	2.500.000
160	Sefa Gürman	2.500.000	483	Ayhan Yorulmaz	1.000.000
166	Emine Türker	2.500.000	494	Mehmet Deviren	2.500.000
170	Emine Özer	2.500.000	499	Hülya Karadaş	2.500.000
172	Sami Yüzbaşıoğlu	2.500.000	500	Mehmet Rasim Erdoğan	2.500.000
180	Müberra Aras	2.500.000	502	Neval Aksoy	2.500.000
189	Dr. Meral Özcan	2.500.000	506	Nafi Uyanık	2.500.000
198	Cengiz Polat	2.500.000	509	Gürer Fırat	2.500.000
202	Latif Köksal	1.250.000	511	Hüsnü Aydoğmuş	2.500.000
206	Yücel Fırat	2.500.000	521	Yücel Yücel	2.500.000
210	Güner Özmen	2.500.000	534	Dr. Ergun Uyanık	2.500.000
227	Adnan Ertürk	2.500.000	536	Mehmet Özer	2.500.000
239	Fazıl Cerit	2.500.000	540	Mustafa Kılınç	2.500.000
244	Bedrettin Hasan Karataş	3.000.000			

1998 yılı Dergi abone bağışlarını hâlâ göndermeyen okurlarımızın, bu borçlarını 1999 yılı ödentileri ile birlikte göndereceklerini umuyoruz.

AĞIN